

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:

Pe un an 4 coroane.
Pe o jumătate de an 2 coroane.
Pentru România 10 lei anual.

Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE

se primesc în biroul administrației (strada Poplăcii nr. 15).

Un gir garmond prima dată 14 bani, a doua-ora 12 bani a treia-ora 10 bani.

O nouă alianță.

După-cum spunem la alt loc al „Foi”, săptămâna trecută s'a adus știri despre o alianță (tovărășie) nouă, încheiată între Anglia și Japonia. Alianța aceasta este unică în felul ei, căci nu s'a mai întemplat până acum, ca un stat european, locuit de oameni, cari aparțin rassei albe, să facă tovarășie în scris cu un stat din Asia, ai cărui locuitori s'întin de rassa mongolică.

Isvorul acestei alianțe a fost teama de Rusia. Statul acesta uriaș a cuprins deja de mult preste a treia parte din Asia. Cum însă posesiunile lui s'întind cea mai mare parte în zona ghețoasă de nord și partea din zona stempărată nu poate resufla nicăiri înspre mează-zi la o mare, ca astfel să poată desface produsele pământului, bărbații rusești de stat s'au nizuț totdeauna să se estindă spre mează-zi. Un drum s'întinde pe cale a-și deschide spre Oceanul indian, în care se află și India, colonia cea mai mare și mai bogată a Angliei. Aceasta, care vede în ori-ce înaintare pe mare a unui stat o primejdie pentru comerțul ei cel uriaș, ține pe Rusia de cel mai mare și mai primejdios dușman al ei și s'întinde de ori-ce mijloc chemat a împedea Rusia în progresul ei. Și mai amenințată i-s'a părut poziția, când a aflat, că Rusia lucră într'acolo, ca să iee dela China printr'un fel de contract Mangiuria. China, slăbită în urma războaielor Boxerilor și a războiului cu Europeanii, de altă parte nefiind sprijinită de nime era pe aci să impli-

nească cererea Rusiei, care avea să câștige astfel, fără multă trudă, o țeară cât Austro-Ungaria, plină de mine de aur și de cărbuni și afară de aceea cu porturi bune lângă Oceanul-pacific. Rușii făcuseră deja cale ferată prin Mangiuria și așteptau numai subscrierea contractului cu China, când telegraful vesti încheierea alianței între Anglia și Japonia.

Japonia, cel mai civilizat stat din Asia, se aseamănă încâtva cu Anglia. E un stat compus din mai multe insule, a căror populațiune deasă se ocupă cu agricultura, industria și comerțul. Japonezii, deși de viță mongolică, s'au lăpădat de vre-o 40 de ani încoace de barbaria lor și au primit cultura europeană, așa că și la ei astăzi comunele s'întind pline cu școli, orașele cu fabrici și prăvălii. Au universități ca și cele din Europa, armata le e întocmită ca și cele europene, ceea-ce s'a văzut și în războiul din 1894 ce l-au avut cu China. Fiind populațiunea așa de deasă, producțiunea așa de mare, Japonia încă e silită să caute loc, unde să-și desfășoare mărfurile și cel mai potrivit i-se pare a fi China. Asta însă e cu puțință numai cât timp statul acesta va fi neatințat. De aici vine, că interesele Japoniei s'au întâlnit cu ale Angliei, căci amândouă ar încapa prea bine în China, și interesele comune le-au sigilat cu o alianță. La Japonia a mai putut lucra în favorul acestei alianțe și mândria de rasă, că Japonezii de rasă mongolă fiind nici-când nu pot vedea cu ochii buni cum țări locuite de oameni de vița lor ajung sub stăpânirea Albilor.

Rusia se arată nepăsătoare față de această alianță, cari i-ar putea zădărnici o parte din planurile ei în Asia. Poate nădăjduiește, că nu peste mult cei doi prieteni de azi se se iee de pînă. Și asta e cu puțință, cunoscută fiind lăcomia engleză, care nu suferă bucurie pe cineva la blidul englez.

În Anglia cântă și se veselesc, ceea-ce nu e mirare după atâtea lovituri ce au primit în anii din urmă și mai ales dela un popor mic la număr, cum s'întind Burii. Pentru Japonia alianța e un mare câștig nu numai material, dar și moral, căci prin ea un stat asiatic a fost recunoscut de egal îndreptățit cu cele europene și acestea vor trebui să țină de aici înainte în afacerile lor externe cont și de el.

Congresul Turcilor tineri.

După-cum am amintit în numărul trecut, Turcii tineri au ținut în zilele de 4-9 Febr. n. un congres la Paris. În acest congres Turcii tineri au adoptat o moțiune, prin care protestează contra regimului actual din Turcia, cerând restabilirea constituțiunii, ceea-ce ar asigura un regim de drept și de libertate în imperiul otoman pentru toate popoarele. Moțiunea reamintește totodată puterilor datorie, ce o au, de a favoriza executarea tratatelor cu Turcia, încât să poată profita toate naționalitățile din imperiu. Armenii au făcut rezerve în ce privește restabilirea regimului constituțional din Turcia, care ar fi protivnic intereselor armenesti.

FOIȚA.

Poesii populare.

Din Cetea.

Adunate de Nicolae Muntean.

Vreau să strig o strigătură
Să s'audă-n curmătură:
Foaie verde din măgură
Care fată-i reă de gură,
Atuncea să se mărite
Când n'a avu nici un dinte.

Foaie verde lemn domnesc
Stau în loc și mă gândesc:
Că cu cine să trăiesc.
Dar' nu pot trăi mai bine
Ca cu mândra lângă mine,
Căci ea mă grijește bine
Cu guriță și smochine.

Dare-ar Dumnezeu să dea
Cel fără mândră să peie,
Să trăiască cel cu mândra
Până i-s'a sparge țundra.

Foaie verde iarbă grasă,
Mândra mea e mănioasă,
Mănoasă nu de mult,
C'a văzut că vreau s'o uit,
I mănăie și năcăz,
C'a văzut că o s'o las.

De cin' dorul te lipește
Nici mănăcarea nu-i tionește,
Și de mine s'a legat
Nici aseară n'am cinat,
Nici deseară n'oi cina
De nu ved pe mândruța.

Foaie verde de trifoiu
Lelița lui Vrăbioiu,
Umblă pe drum smernică
Că-i beată de palincă.

Din țeara Hațegului.

Culese de Martin Szilla, june, Puj.

Frunză verde mărăcine
Ce are lumea cu mine,
Stricăciune n'am făcut
Și-am iubit ce mi-a plăcut,
Dac'-oi fi și-oi mai trăi
Tot pe plac îmi voi iubi.

Câte fete merg la joc
Toate-asteaptă să le joc,
Dar' amarul le-o putea
C'abia joc pe mândra mea.

Trandafir brașovenesc
După cine mă topesc,
După mândra dintr'alt sat,
Că-i dulce la sărutat
Da-i mai albă ca o floare,
Inima de drag mă doare,
Și-i mândra ca un bujor,
Când o ved gândesc că mor.

Din Bucovina. Un fapt îmbucurător ni se vestește dela trații din Bucovina. Anume în 13 Februarie n. s'a făcut alegerea de deputat dietal în districtul Câmpulungului. Candidatul partidului poporal român a fost vrednicul și entusiastul protopresbiter din Vatra-Dornei, George Balmoș. Frații bucovineni s'au prezentat la urnă în cea mai deplină solidaritate, astfel că părintele Balmoș a fost ales deputat cu **unanimitate de voturi**. Faptul acesta este cu atât mai îmbucurător pentru noi, fiindcă după-cum se știe, până acum trații noștri din Bucovina erau desbinați în două partide, cari de multe ori se paralisau în acțiunea lor. Această alegere este un semn de împăcare a spiritelor, ceea-ce ne cauzează o ne-
spusă bucurie și nouă, cari totdeauna am privit cu drag și interes la lupta națională a fraților noștri din frumoasa Bucovină.

CONVENȚIE CU ROMÂNIA.

Ziarele ungurești aduc știrea, că ambasadorul austro-ungar din București, contele Pallavicini, a adresat o notă guvernului român, în care îl invită să se declare: dacă România e aplecată a menține și pe mai departe convenția comercială existentă cu Austro-Ungaria. Nota accentuează totodată, că întru cât România n'ar abdice convenția până la 31 Decembrie 1902, ea se consideră de valabilă până la 1904, fără a se mai face o nouă învoială.

Scandal în reichsrath. Ședința de Vineri, 14 Februarie n. a parlamentului austriac a fost furtunoasă. Lueger, șeful antisemiților, a atacat cu violență pe milionarii evrei din Viena, dovedind că au adunat fonduri dela public pentru ultimele alegeri politice.

Socialiștii au prezentat dovezi, că antisemiții au avut fonduri dela preoți și dela mănăstiri.

Pe când Lueger vorbea, liberalii și socialiștii își strigau cuvinte insultătoare.

Din Sărd.

Culeasă de d-șoara Iulietta Coman, inv.

Cântă puiul cucului
Pe marginea plugului,
Așa cântă de frumos,
De plugul stă-n brazdă jos,
Așa cântă de cu jele,
De plugul meu nu mai mere.
Auzi mândră cucul cântă
Eși până-n deal de 'l ascultă,
De 'ți-o cânta cucul bine,
Trage nădejde la mine,
De 'ți-o cânta cucul rău,
Frunza și codru-i al tău,
Nădejdea la Dumnezeu.

Din Bratfalău.

Culese de Nicolae Paștiu, învățător.

De te-ai duce cât te-ai duce
Ce 'ți-e rînduit te-ajunge,
Și de-ai mere cât ai mere
Ce 'ți-e rînduit nu pere.

Cântă mândro să te-aud,
Să 'mi treacă de dor curînd,
Cântă mândro s'aud eu,
Să 'mi treacă de dorul tău.

tătoare și erau să se încaere aproape. Din fericire au fost despărțiți.

Tumultul și schimbul de insulte a durat șapte ore. Discursurile oratorilor nu se mai auziau.

În sfîrșit s'a făcut ear' liniște și s'a continuat discuția asupra proiectului căilor ferate bosniace.

O decisiune principiară. Orașul Fiume la alegerile comunale a luat poziție, ca acei alegători, cari nu aparțin comunității fiumane, să nu poată lua parte la alegeri. În urma unui recurs forul suprem administrativ, sub președinția lui Wekerle Sándor, a adus o decisiune principiară în sensul căreia faptul, că anumiți cetățeni nu au competență în vre-o comună, nu-i împiedecă în exercicierea dreptului electoral în comuna respectivă, dacă sînt introduși în listele electorale.

Din dietă. În ședința de Vineri a camerei ungare deputații independenți Komjathy și Visontai au anunțat două interpelațiuni urgente, adresate ambele ministrului president, din incidentul călătoriei moștenitorului nostru de tron la Petersburg. Komjathy întreabă, dacă guvernul a participat la stabilirea planului acestei călătorii, conform datorinței sale constituționale, și oă adevărat e, că archiducele n'a vrut să primească în audiență pe ministrul ungar a latere, împedecându-l prin aceasta la îndeplinirea datorinței și dreptului lui constituțional. Visontai cere lămuriri, dacă ministrul a validat interesele maghiare cu prilejul acestei călătorii, dacă poate comunica scopul ei, dacă poate asigura, că nu e plănuiră nimic, ce ar pute atinge interesele speciale ale Ungariei. Mai întreabă în fine, că pentru-ce n'a fost nioi un Maghiar în suita archiducelui, ca să se învedereze poziția de stat independent a Ungariei.

Urcarea listei civile. „Vossische Ztg.” e informat din Budapesta, că în cercurile politice se vorbește despre proiectul de-a se urca lista civilă a M. Sale cu 4 milioane de cor. anual, netiind suficiente sumele de până acum pentru trebuințele curții imperiale-regale. Din cele 4 milioane, două ar reveni Ungariei, ear' două Austriei. Să afirmă, că proiectul de lege în această chestie e terminat deja și va fi prezentat în curînd parlamentelor.

Dela Ligă. Mai mulți distinși patrioți naționaliști din regatul liber român s'au angajat la o serie de conferințe publice în folosul Ligei pentru unitatea culturală a tuturor Românilor. Seria conferințelor va fi începută mâine, în 2/15 Februarie de ilustrul profesor universitar Gr. G. Tocilescu.

Autonomia catolică. După o pauză de trei săptămâni, Luni, în 17 l. c. s'a întrunit de nou congresul catolic regnicolar. La ordinea zilei a fost dezbateră în special a proiectului comisiunii de 27. S'au primit §-ii 21—35 cu mici modificări. În legătură cu §. 21, în care e vorba despre parochii, s'a iscat o interesantă discuție asupra întrebării, că numirea rom.-catolic sau rom.-

cat. de rit latin și grec e mai potrivită. Congresul a acceptat punctul de vedere al arhiepiscopului Samassa, că toți catolicii, cari stau sub supremația Papei, sînt romano-catolici, fie de rit latin, grec sau armean.

Învingerea poporalilor. Marți a fost alegerea de deputat în Zsámbokrét, cerc devenit vacant în urma opțiunii lui Rákovszki István. Agitația a fost foarte mare atât din partea guvernamentalilor cât și a partidului poporal. Lupta s'a terminat cu învingerea poporalilor, ales fiind Major Ferencz, fost deputat în ciclul trecut, dar' căzut la alegerile generale.

Caragheorghevi și Sârbii. Zilele trecute deputatul radical Ciosici și soții au adresat în scupcină o interpelație privitoare la agitațiunile aderenților prințului Petru Caragheorghevi. Ciosici a întrebat pe prim-ministrul Vuici, că are cunoștință despre răspândirea de broșuri, călindare, proclamații etc. cari periclitează dinastia și tronul Obrenoviciilor; că suflul acestor mișcări e fostul prim-ministru Gheorghevi din Viena și că ce are de gând să facă guvernul pentru a pune capăt acestora.

Congres sârbesc. În biserica sârbească se agită deja de mult necesitatea ținerii unui congres. După-cum se vede din foile sârbești, deja s'au făcut pașii necesari pentru convocarea congresului bisericesc. Între obiectele puse la ordinea zilei, pe lângă afacerile patriarhului Brancovici, va fi și alegerea de episcop în Timișoara. Noul statut organic înscris probabil nu va ajunge la discuție.

DIN LUME.

Sârbia.

Cu conducerea provisoră a ministerului de culte și instrucție publică a fost însărcinat ministrul de justiție Stamenovici.

La înmormîntarea fostului ministru Taușanovici a ținut deputatul radical Jivcovici o vorbire, în care a atacat dinastia. Din cauza aceasta se părea demisionarea întregului cabinet neîncunjurabilă. În ședința clubului guvernamental s'a reprobă această vorbire, așa că criza pare înlăturată.

Germania și Statele-Unite.

Riporterul din Washington al ziarului „Köln. Ztg.” a fost imputernicit din partea unui înalt funcționar să declare, că America consideră venirea prințului Heinrich ca-și-cînd ar veni în sugi împăratul Wilhelm. Această călătorie va stringe într'adevăr și mai mult legăturile de amicitie între cele două popoare.

Convenția anglo-japoneză.

„Deut. Petersburger Zeitung” comentînd tratatul anglo-japonez zice, că guvernul rusesc dorește și dînsul menținerea statului quo în estremul Orient și integritatea teritoriului Chinei și Coreei. În aceste condițiuni tratatul anglo-japonez n'are nioi un caracter contrar intențiunilor Rusiei.

Ziarul »Herold« se exprimă în același sens și zice, că guvernul rusesc a fost în mod leal informat de intențiunile Japoniei.

Correspondentul din Londra al ziarului »Vossische Zeitung« află, că afară de tratatul de alianță, despre care s'a anunțat, există între Anglia și Japonia și o convențiune militară.

Funcționarii supremi chinezi, între ei și prințul Cing, s'înt sunt foarte mulțumiți de convenția anglo-japoneză. Cing a anunțat, că nu va mai pertracta cu înșărcinații ruși asupra convenției plănuită cu privire la banca ruso-chineză.

Anglia și Transvaalul.

Intr'un discurs ținut în adunarea liberalilor din Liverpool a declarat lordul Rosebery, că răspunsul la nota olandeză a fost potrivit și demn, e însă întrebare dacă n'ar fi fost mai bine să se fi luat guvernul lui Krüger în considerare și să se fi permis delegaților să meargă la Africa. Impută guvernului că nu se gândește la viitor, când Englezii vor trăi la un loc cu Buri.

Reuniunea germană pentru ajutoarea Burilor a hotărât să dea numai decât 300.000 marce pentru Buri. Cu jumătate din suma aceasta se vor cumpăra diferite mărfuri și ceea cealaltă jumătate va fi dusă la locul destinat prin bărbați de încredere.

În ultimul consiliu de miniștri s'a discutat din nou eventualitatea încheierii păcii cu Buri.

Majoritatea cabinetului a persistat în deciziunea de a nu se acorda o amnistie completă rebelilor africanderi.

Chamberlain a mai ținut un discurs, în care a accentuat mărimea Angliei și dragostea, cu care ar îmbrățișa pe Buri, dacă s'ar supune. Una îl nedumerește, aversiunea statelor de pe continent față de Anglia. Anglia e însă, zice el, ori-când în stare să-și câștige stima lor.

După o statistică a foii olandeze »Korr. Underland« Buri au avut în Decembrie 308 lupte și anume în Transvaal 125, în Oranie 102, în Teara-Capului 75 și în Natal 6.

Representantul bur Dr. Müller a sosit în New-York, ca să prezente preșidentului Roosevelt o scrisoare din partea lui Krüger, care cere intervenția Statelor Unite.

Kitchener a esilat pentru totdeauna din Africa-de-sud 25 conducători buri.

După un raport al lui Kitchener, Buri au obținut o nouă victorie. În luptă Englezii au pierdut 11 morți și 40 răniți.

Știri mărunte.

Prințul Conoie din Corea a ținut o vorbire, în care pledează pentru o alianță cu Anglia.

Kitchener va sosi în Aprilie la Londra. Să zice, că va fi trimis la India.

O telegramă din Ianina anunță, că Turcia a refuzat să concedeze înființarea de școli italiene și a unei poste italiene acolo.

Deficitul bugetului Germaniei va fi de 70 mil. marce, mai mare de cum a fost vreodată până acum.

Insoțire pentru valorisarea laptelui în Seliște.

— 17 Februarie n. a. c.

În ziua primă a Rosaliilor din anul 1900, dl Petru Drăgits a conchemat pe fruntașii și locuitorii comunei Seliște la o consfătuire publică, spre a se sfătui cu toții despre pornirea unor lucrări nouă în comuna aceasta. Roadele acestei consfătuiri au fost, că s'a dat trup unei »Reuniuni de înmormântare« constatatoare din 600 de membri și unei »Societăți de înfrumusețare« a locurilor publice din Seliște, unica și prima societate română de felul acesteia.

Tot în această consfătuire, zălosul convocator al ei a arătat, că între preocupățiunile de căpetenie ale timpului de astăzi ocupă un loc de frunte chestiunile economice de tot felul, chemate a procura și sporii locuitorilor izvoarele de venit, de bogăție, și basat pe faptul că ocupațiunea principală a locuitorilor din această comună și din cele din jur e economia de vite, pentru-ca aceasta să fie ridicată la o stare mai înfloritoare, și pentru-ca produsele ei să aibă mai mare valoare, recomandă înființarea unei *tovărășii pentru valorisarea laptelui*.

Deși ideea aceasta a fost cu bucurie primită de mulțimea prezentă, totuși ea nu a luat trup, pe de o parte fiindcă nu erau aflate modalitățile financiarei ei, pe de altă parte, ca la ori-și ce inovațiune se ivise în publicul mare fel de fel de temeri pesimiste asupra existenței ei.

Ideia însă de atunci începând a fost într-una discutată și frământată așa zicând de publicul mare, urmarea căreia a fost, că numărul sprijinitorilor ei a crescut tot mai mare.

Văzând dl Petru Drăgits aceasta, în conțelegere cu dl protopresbiter Dr. Ioan Stroia au conchemat la o conferință intimă pe d-nii Dr. Nicolae Comșa, Dr. Nicolae Calefariu, Constantin Herția, Dumitru Banciu, Ioan Banciu, Mihail Iltu și Ioan Chirca, cari după o amănunțită discutare și înțelegere împreună au hotărât, ca »pentru de a contribui la ridicarea bunei stări a populațiunii în mijlocul căreia trăesc, iau inițiativa pentru întemeierea unei insoțiri în Seliște pentru valorisarea laptelui«.

Spre a se constata aproximativ numărul spriginitorilor acestei insoțiri s'a făcut un apel pentru înscriere, și dovedindu-se că în timp de tot scurt, numai din Seliște s'au însinuat la vre-o 200 de membri, ear' fruntașii comunelor vecine au asigurat, că și locuitorii comunelor lor s'înt sunt gata în număr mare a da concursul lor, inițiatorii au convocat pe ziua de 2/15 Februarie adunarea generală de constituire a insoțirii plănuită.

În această zi la orele 4 p. m. în »sala festivă« a școlii se adunase o mulțime de membri înscriși, bărbați și femei. În absența dlui protopresbiter, adunarea este deschisă de către domnul Drăgits, care într-o vorbire lungă, spusă la înțelesul tuturor, arată scopul, însemnătatea și ținta acestei adunări.

Dl Dr. Comșa, după-ce prin pilde dovedește și d-sa beneficiile acestei insoțiri pentru obște, prin cuvinte căldu-

roase îndeamnă pe numărul public a sprigini și primi noul izvor de venit, ce i-se imbie.

După-ce publicul present s'a declarat a sprigini noua insoțire și a intra în șirul membrilor ei, dl Drăgits prezintă spre votare un proiect de statute ale insoțirii.

După-ce cei 27 paragrafi ai statutului s'înt cetiți și explicați amănunțit, statutul se votează cu unanimitate.

Cred de a fi de interes pentru publicul mare amintirea la acest loc a dispozițiunilor principale din acest statut:

Scopul insoțirii este valorisarea în modul cel mai avantajos a laptelui de vacă acuirat dela membri, prin fabricare de unt și de brânză, eventual prin vânzarea de lapte smântânit sau nesmântânit.

Insoțirea se înființează pe timp nedeterminat și-și începe activitatea îndată-ce firma ei va fi improtocolată și publicată din partea tribunalului.

Membru poate fi ori-și-cine, bărbat sau femeie și numărul membrilor este nedeterminat.

Principalul drept al membrului e: valorisarea laptelui dela vacile sale prin insoțire, ear' datorințele principale s'înt: a solvi la cassa insoțirii prețul părților fundamentale — à 40 cor. subscrise;

a preda spre manipulare și valorisare insoțirii laptele destinat spre vânzare;

a observa regulamentul insoțirii despre timpul de muls, manipularea și predarea laptelui;

a garanta pentru obligamentele insoțirii: cu părțile fundamentale subscrise și până la formarea fondului de rezervă cu o sumă egală a capitalului fundamental, cu garantarea unei sume egale a prețului nominal a părților subscrise;

a rămâne membru al insoțirii, după deplina achitare a părților fundamentale subscrise, — cari se pot achita chiar și în solviri de rate lunare în sumă de o coroană — cel puțin încă cinci ani.

Serviciile membrilor direcțiunii și ai consiliului de supraveghere, cari resoalvă afacerile insoțirii în primii cinci ani au să fie gratuite.

Din venitul curat, după-ce s'au plătit cele 5%, pentru părțile fundamentale, în rîndul întâiu se formează un capital de rezervă. După crearea acestuia 50% din venitul curat se împarte ca dividende membrilor, 25% se pun la dispoziția direcțiunii pentru *distribuirea de premii economice*, și 25% se adaog la capitalul de rezervă. E de remarcat, că întreg venitul curat al insoțirii să adaoge la fondul de rezervă atîta timp, până ce acest fond va fi egal cu capitalul fundamental.

Interesele capitalului de rezervă să estradau an de an epitropiei protopresbiterale a tractului ort. răs. al Seliștei pentru crearea unui fond cultural filantropic.

După-ce adunarea generală și-a ales prima direcțiune și consiliu de inspecție, dl Drăgits prin calde cuvinte de îmbărbătare și încurajare pentru noua instituțiune înființată, declară adunarea de închisă.

Dl Dr. N. Comșa mulțumește în numele tuturor dlui Drăgits pentru viul și părintescul interes ce l-a dovedit în atâtea rînduri față de poporul no-

stru, introducând fel de fel de întocmiri pentru îmbunătățirea stării lui morale, materiale și culturale.

Am cea mai firmă speranță, că locuitorii comunei Săliște și ai celor din jur se vor grăbi cât mai mulți a intra de membri în această însoțire binefăcătoare, ca astfel ei să i-se dea deja de acum un avânt dintre cele mai puternice, ca astfel roadele acestei însoțiri se fie cât mai mănoase.

Ear' cărturarii Românilor de pretutindenea și-ar împlini una dintre cele mai sfinte datorințe, dacă s'ar născu a înființa cât de multe însoțiri de soiul acesteia, cari s'au dovedit nu numai ca mijloace de a procura și sporii locuitorilor izvoare de venit, de bogăție și de a ridica economia de vite, ci prin ele se ajunge cu siguranță ca și economia de câmp să o ridicăm și să o facem mai rațională. **D. A. Mosora.**

CĂLUȘERII.

Jocul național al călușerilor, obișnuit acum pretutindeni, chiar și în România, unde la unele regimente au fost anume instruiți soldații pentru el, nu e numai de petrecere, ci îl cred și bun de leac. O formă, numită »Ciocana« e pentru vindecarea boalelor pricinuite de zine și se joacă pentru femei într'un chip și pentru bărbați altfel.

Di Sofron Liuba descrie formele călușerului de leac în modul următor:

Dacă se aduc bărbații bolnavi, tineri sau copii, jocurile sunt tot acelea, cu deosebire că de data asta ceașul nu joacă, ci stă la capul bolnavului, asemenea nici blojul, care stă la picioare.

La cap i-se pune un ciubăr cu apă. Călușerii ocolesc bolnavul de trei ori. Unul dintre căluceni sloboade un pistol peste cel culcat, din spre stânga spre dreapta. Dacă pistolul nu poartă, jocul se repetă încă de trei ori ear' dacă ia foc, blojul lovește pe bolnav cu biciul, ear' ceașul varsă ciubărul de apă peste el și bolnavul speriat sare în sus.

Ursul. Acest joc îl joacă de obicei voevodul singur cu o femeie, ce are cutezarea a se întrece cu el în joc, spre a-l osteni, ceea-ce nu se întâmplă nici odată, pentru că la un semn al voevodului, vin blojul și un călucian la el. Călușeanul îi ia femeia din mână și o joacă mai departe, ear' blojul ia pe voevod în spate și-l duce înaintea privitorilor, făcând glume și râs, ca privitorii să creadă că pentru a glumi l-a adus în spate, ear' voevodul zice că vrea să vinză blojul.

Dacă și acest călușean a ostenit, vine altul, până ce femeia ostenește și cade jos.

Când joacă voevodul cu femeia ursul, prinde cu cea stângă mâna dreaptă a femeii, ear' femeia se ține cu stânga de sabia voevodului și se întoarce pe sub ea.

Cioara. Acest joc se joacă numai de ceaș și este o imitație a mersului oiorilor, când sar pe câmp jucându-se. La un cântec anumit, vine ceașul înainte sărind cu amândouă picioarele de o dată. Când sare săltând, filfăiește cu mâinile rar, ca și cioara, uitându-se înlături.

Când ceașul a obosit, voevodul ia pe bloj de mână și-l duce înaintea privitorilor ca să-l vinză; dar' fiind dela fire urit, prin cernire și mai uriti, apoi căciula din cap îi este făcută dintr'o piele de capră și e sluit de tot, de se spărie copiii și nu dă nimeni nimic pe el, așa că blojul rămâne nevândut.

Celelalte jocuri n'au nume proprii, călucenii le zic: călușul și călușeana. Figurile sunt cu totul deosebite. Este o figură în care joacă cu băieți mici în brațe; alta numai pășind înainte în tact, etc.

La »Chindie« (apusul soarelui) cimpierii sunt cu mare băgare de seamă, căci după ce dă în amurg, călucenilor nu le mai este ertat să joace. Când soarele a apus, cimpierii îndată nu mai zic de alt joc, ci încep a cânta de cină, apoi »jocul soarelui la apus«, ear' călucenii se prind de voevod și joacă în cerc, la horă, dar' iute, sărind, întorcându-se ca la movilă, numai de trei ori împrejur.

Seara când merg la culcare, blojul îi însoțește până la cei doi din urmă cu cari se culcă și el. Când se desparte de cei-ce i-a lăsat la alt conac, bate pe fiecare de trei ori cu ciocanul pe tălpi, în contra Haluitelor, să nu se apropie de ei. Călucenii, de frica zinelor, nu cutează să se culce unul singur căci văzându-l acelea pe vre-unul culcat singur sau umblând singur, îl pocesc și acela moare; călătorind în mai multe sate, când trec pe lângă o movilă de hotar, joacă toți de trei ori în jurul ei, apoi sloboad un pistol peste movilă și fug dela ea.

Ear' înainte de a se pune la muncă toți călucenii, afară de bloj încă joacă un joc. Apoi se așează la masă cu capetele goale, ear' blojul stă în picioare cu căciula în cap și cu biciul în mână și așa mânăie. Când lovește cu coada biciului în pământ, călucenii trebuie să-i spue dacă sunt toți de față.

După-ce au trecut cele zece zile dela Rosalii, în a 11-a zi, adică Marți, a doua săptămână după Rosalii, când este sărbătoarea populară a »Tudorasililor«, merg cu toții înainte de răsăritul soarelui la o movilă dintre hotare unde joacă ca la început »jocul soarelui«, pentru cea din urmă oară în acel an. Înconjură movila de trei ori, jucând trec din nou toți pe sub sabie și ciocan, blăstămând pe cel ce n'ar fi păzit cu sfințenie jurământul. În care timp și cât au jucat călucenii în jurul movilei, blojul ocolește neîntrerupt movila, dar' nu jucând, ci lovind o cu toată puterea neîntrerupt cu biciul.

Când sunt gata, stând așa în rînd în jurul movilei, voivodul sloboade pistolul peste movilă; ear' atunci fiecare fugă încotro a stat cu fața, când a pocnit pistolul, neoprindu-se în loc și neuitându-se îndărăt până la casa fiecărui.

După ce călucenii au fugit, blojul care până aci se chinuia să rupă biciul lovind movila, încearcă a-l rupe cu mâinile spre a lăsa jumătate la movilă. Dacă nu-l poate rupe, îl lasă întreg și dă și el fuga spre casă.

A treia zi dela despărțire se întâlnesc ear' cu toții la casa voevodului spre a se convinge din vedere, că nu

i-se va fi întâmplat unuia din ei ceva. Aci împart ce au căpătat fără a vorbi unul un cuvânt și se despart numai prin semne și strângeri de mâni.

Astfel se încheie jocul călucenilor în Bănat.

Acum să vedem ce fel a fost pe aiurea, ca din toate acestea să putem mai bine cunoaște firea lui.

Eată cum descrie Cantemir jocul călucenilor în Moldova, pe la începutul veacului al optezeceselea.

»Osebit de jocurile acestea ce se obișnuiesc pe la veseli, mai sunt și alte jocuri cu eres, alcătuite cu număr nepotrivit: 9, 11 și jucăușii se cheamă călușani și se adună odată într'un an, se îmbracă în haine femeiești și pun pe cap cunună de pelin împletită și împodobită cu alte flori, vorbesc cu glas femeiesc, ca să nu se cunoască, învălesc fața cu pânză albă și în mână poartă săbii goale, ca să taie cu dinsele pe ori-cine ar cuteza să le descopere fața. Căci puterea aceasta le-a dat o lor un obicei vechiu, așa încât nimeni nu-i poate atrage la judecată, când fac vre-o ucidere în acest chip.

»Povățuitorul cetei se numește stariță și cel de al doilea primiceriu și are datorie să întrebe ce fel de joc poartă starița și apoi să spună celorlalți în taină, ca să nu audă norodul numele jocului, până când nu-l va vedea cu ochii: pentru-că ei au mai mult de o sută sărituri și unele așa de potrivite, încât aceia cari joacă, pare că nu se ating de pământ, ci se poartă în vădă. Și cu acest fel de urmări, în jocuri și cu săltări, prin toate târgurile și satele se trec acele 10 zile ce sunt între praznicul Înălțării și al Pogoririi Sfântului Duh.

Și întru această vreme nu se culcă ei nicăiri, fără numai sub strașenile bisericilor, și zic, că de se vor culca la alt loc, ar fi căsnici de strigoaice. Și când se întrunesc pe drum două cete de căluceni, bat războiu una cu alta și ceata cea biruită face loc celeilalte și, după ce fac învoiala de pace, apoi ceata cea biruită este supusă celeilalte nouă ani. Și întâmplându-se să se omoare vre-unul la acest fel de batălie, atunci nu se începe judecată și nici judecătorul nu întreabă pe cel ce a făcut ucidere. Și cel ce intră în vre-o ceată de acestea, trebuie nouă ani în tot anul să se afle adunat dimpreună; ear' întâmplându-se să nu se arate vre-odată, atunci, zic ceilalți, că este căsnit de duhuri rele și de strigoaice. Și prostimea cea eretică crede cum-că ei au putere să gonească astfel de boale. Căci ei fac vindecarea întru acest chip, adică: aștern la pământ pe acel bolnav și încep a sări și la o notă anume a cântărei îl calcă fiecare dela cap până la călcăie și mai pe urmă îi zic la ureche niște cuvinte alcătuite de dinții inadini și poruncesc betegugului să se depărteze. Și după-ce fac aceasta de trei ori în trei zile, apoi urmează lucrarea care o nădăduiau ei și așa în acest chip, cu prea puțină osteneală, se pot vindeca boalele cele mai grele, cari se împotrivesc meșteșugului doftoreșc.

(G. S.)

S. Neculcea.

PARTEA ECONOMICĂ.

Import și export.

Precum într-o familie se întâmplă import (cumpărare), adică se cumpără lucrurile acelea pentru casă, membrii familiei și lucrarea pământului, cari nu se pot pregăti în familie, apoi se face export (vânzare) de astfel de lucruri, cari se pot produce într-o măsură mai mare și astfel devin pentru aceeași familie de prisos, — întocmai așa se întâmplă și într-o țeară, care nu este altceva decât o familie mai mare, unde diferitele familii nu lucră la un loc, ca membrii unei familii, ci răslețe, având fiecare câte o măiestrie deosebită.

Și precum o familie, care are mai mulți membri și mai multe mijloace pentru a pute produce mai mult din ramul său economic, ca să-i mai rămână și de vânzare, poate cu timpul să se înaveșască, întocmai astfel stă lucrul și cu o țeară, care încă cu cât are mai mulți locuitori, ear' acestia cu cât au mai multe și mai bune mijloace de producție, cu atât poate deveni mai bogată.

Țările cu locuitori mai mulți, dar' sărace în mijloacele de producție, sînt ca și familiile cu mulți copii, cari ne-avînd mijloacele de lipsă pentru traiu și producție sînt silite a-i lăsa ca să-și caute pe la alte familii, une-ori în alte comune sau chiar în alte țări ocupațiunea de lipsă pentru existența lor.

Țeara noastră nu este tocmai săracă în locuitori și în mijloacele de producție, afară de unele ținuturi mai deloase și muntoase, apoi unele părți mocirloase și năsipoașe, pe unde afară de ținerea unor vite sau purtarea unei măestrii de casă, nu se poate produce alt ram economic.

S'a constatat, că în țările sălbatice abia pot trăi câte 80 locuitori pe un mil pătrat, de oare-ce cum trăiesc mai cu seamă din vînat, acestuia îi trebuie mai mult loc, ca să se poată înmulți și trăi.

Pe cînd păstorii călători (nomazii), cari se nutresc cu laptele și carnea vitelor lor, pot trăi de 10 ori mai mulți

pe același teritor, adică câte 800. Ear' economii de pămînt, cari se nutresc cu bucate, legume, poame, lapte, carne și ouă, pot se trăiescă dimpreună cu animalele lor trebuincioase pe același teritor de 10 ori mai mulți, adică câte 8000 de locuitori.

Dacă examinăm acum, pe baza constatărilor de mai sus, teritoriul singuraticelor comune, apoi al comitatelor și în urmă al țării întregi, vom ajunge la rezultatul acela, că afară de unele orașe mai impopulate, doar' nici o comună sau comitat dela noi, nu are atîta locuitori pe teritoriul său, cîtă am arătat mai sus. Se luăm de pildă comuna aceasta (Scoreiu), al cărei teritor se estinde circa pe un mil pătrat; locuitori însă nu are mai mulți ca 1300. Se trecem apoi la comitat (Făgăraș), care se estinde pe 40 mile pătrate, locuitori însă nu are mai mulți ca 90 de mii. Pe lângă toate acestea, atît locuitorii din comună, cît și cei din comitat peste tot luat, afară de unele excepțiuni, abia dacă pot produce pentru existența lor, ba în ani rîi ca și în cel trecut, trebuie să mai cumpere și cele de lipsă pentru traiu.

Care poate fi oare cauza de locuitorii nostri nu pot produce mai mult și pentru export (vânzare)?

Causa de căpetenie este aceea, că majoritatea locuitorilor nostri nu se știe folosi de mijloacele cele mai bune pentru sporirea producției sale, ear' dacă și produce câte ceva, apoi nu se știe folosi de aceea la timpul potrivit. Ca dovadă citez earăși acest comitat, din care mai pe toamnă s'au exportat nu știu câte zeci de vagoane de poame pentru Germania, ear' în schimbul acela se cumpără nu știu de câte zeci de mii de coroane rachiu.

Singură comuna aceasta, pe baza unor informațiuni vrednice de credință, a dat în decursul unui an la 10 mii de cor. pe rachiu, alte vr'o 5—6 mii face contribuțiunea statului și aruncul comunal. Afară de acestea mai vine tăbacul, sare, lumina, încălțămîntea și îmbrăcămîntea, pentru-că și pe aici, a început a se încuibă binișor și luxul, așa că una cu alta se vine aproape pe fiecare familie câte 70 coroane pe an.

Am zis mai sus, că majoritatea locuitorilor nostri nu se știe folosi de mijloacele cele mai bune pentru producție. Ca dovadă putem cită earăși acest comitat, pe teritoriul căruia s'ar pute produce atîtea poame, ca să servească nu numai pentru mîncare și legumă de post, ci s'ar mai pute face și un vin sau rachiu bun pentru trebuințele casnice, după cum fac cei din Germania și alte țări, ca să nu se mai cumpere de cel stricat de prin crășme.

Trecînd la cultura legumilor putem constata de asemenea pe cele mai multe locuri aceeași nepăsare, ca și la cei de dincolo, unde după-cum am văzut din cele publicate de acolo, Sîrbul și Bulgarul sînt singuri producători de legumi. Pentru-că și pe la noi s'au încuibat aceia binișor, în apropierea orașelor mai mari, pe cari le provăd cu legumile de lipsă, ear' în schimbul acela se duc toamna încărcăți cu atîtea sute de mii de coroane în țeara lor, adunate în parte și de pe la acei locuitori, cari pe lângă puțină osteneală și ei le-ar fi putut cultiva prin grădinile lor.

Ce să zicem despre cultura bucatelor și economia vitelor? Avem și în privința aceasta destule comune unde nu se știu alege bucatele și vitele cele mai de preț și cari ar pute da o producție mai bună. Astfel se cultivă tot bucate de acelea, cari recer foarte mult de lucru pînă cresc, ear' la vânzare au un preț mijlociu; se țin și cresc mai cu seamă astfel de vite, cari numai după câte 3—4 ani de îngrijire pot să ajungă la vânzare la un preț de mijloc.

Acum câțiva ani, cu ocaziunea unei prelegeri economice, am stăruit pe lângă locuitorii unei comune din apropiere, care comună are un pămînt foarte acomodat pentru cultura cartofilor, ca să cultive de acestia într-o măsură mai mare și pentru export. Cu prilejul acela le-am făcut și o scurtă socoteală, din cari unii s'au convins și mi-au și promis, că vor face o încercare. Mai deunăzi m'am întîlnit cu primarul acelei comune și l'am întrebat, că cum le mai merg afacerile economice? — Foarte bine, mi-a răspuns acela. — Am în

Strunga Dracului.

Tradiție populară
din

Țeara lui Negru Radu Vodă,

Între Țeara-Oltului numită a lui Radu-Negru-Vodă și între România, partea numită Muntenia, stau față în față două dintre cele mai înalte vîrfuri ale frumosiilor Carpați: Negoii și Buteanul. Aceste două vîrfuri stau ca doi soldați geniali în santinele, cari din cînd în cînd par'că se înțeleg unul cu altul în oare-care afaceri intime, ba par'că își reamintesc unul altuia groaznicele evenimente ale trecutului uitat. Moșul meu ca cioban povestea ca de 50 de ani, că acești doi munți își au numele dela doi frați Buteanul și Negoii; aproape 2000 de ani de cînd acești doi frați s'au așezat cu tîrlele lor, și familiile lor la poalele acestor două piscuri. În clima aceasta atît de încîntătoare, cu izvoarele reci cristaline, aerul înuflețitor, îmbel-

sugarea în pășune și în toate, precum e viața și porodița Românului, precum li-s'au înmulțit turmele lor așa nici cu familiile n'au rămas mai îndărăt, ci se sporesc ca furnicile pe toate mușinoaiile și ca ciupercile pe lângă toate tufe. Buteanul după-ce a ajuns moș bătrîn încunjurat de o mulțime de nepoți și strănepoți îngrijorat ca nu cumva să năpădească din vre-o parte dușmani asupra familiei lui și-au pus păzitori și anume: Alătura cu vîrfurile Buteanului de cătră iezărul (lacul) Bulea, pe unde s'ar pute străcura dușmani, a așezat la strajă pe unul din cei mai voinici nepoți ai săi cu numele Cârțan, ca să străjuiască atît pentru năvălirea dușmanilor cît și pentru îngrijirea turmelor, ce pășteau vara pe acele piscuri, vîi și în jurul lacului.

Moș Negoii nu s'a lăsat mai slab ca frate-sau, ci i-a pus și el pe cel deal un zdravăn nepot cu numele Oprea care deasemenea avea datorința

a priveghia pasul spre răsărit de Negoii din fundul vălei late, de a rămă pînă astăzi numele valea Laita (Lata). Ah ce bine își petreceau vara pe acelea vîi și piscuri, cătră iarnă se coborau cu turmele lor pe vîile acelea în jos sub poalele munților încărcate cu păduri uriașe, ah cum răsuna vîile și piscurile lor, mai ales straja Cârțan cînd începea a cînta:

Foaie verde Castravan
Nu-i voinie șoim ca Cârțan,
Cătu-i lumea pe sub soare
Să grijească așa de tare.
Pentru neamul strămoșesc,
Ziua noaptea mă trudesec,
Ca să-l văd înaintat
Ca pe o gîntă de împărat...

Aci întăiu au format niște tîrle, după aceea colibe unde după-ce s'au înmulțit au rămas mai multe familii cultivînd pămîntul în jurul lor, ear' peste vară vitele și-le suiau iară la munte. Ciobănașii primăvara cîntau:

cercat câțiva inși aceea, ce ai zis D-Ta și eu unul nu mă pot plânge, că pe un teritor nu tocmăi așa mare, am cultivat tot cartofi, din prețul cărora am încasat în decurs de un an de zile aproape 300 coroane.

La câte comune ca și aceasta nu s'ar plăti mai bine de pildă cultura ovășului; la câte comune cu un teritor mai larg de pășunat nu s'ar plăti mai bine ținerea și creșterea de rimători într'un număr mai mare ș. a.

După-ce din cele de mai sus am văzut în trăsuri generale, că cum stăm cu exportul și importul singuraticilor, ca și al comunelor, se vedem că cum stăm cu exportul și importul țării întregi.

Nu e tocmăi de mult, de când s'a publicat bilanțul ministrului de comerț de pe anul 1900. în care s'a arătat, că s'a exportat cu 60 milioane de coroane mai mult material brut, adică bucate, vite, lemne, fer ș. a. ca cât s'a importat articoli de consum, vestimente unelte ș. a.

Și în bilanțul ministrului se constată unele lucruri păgubitoare pentru industria și comerțul din țeară. Astfel se constată exportul de lână pentru fabricile din străinătate pe un preț aproape bogat și importul vestimentelor gata pe un preț pipărat; exportul grâului ca jarul și cumpărarea de făină ușoară; exportul cucuruzului și al sescării și importul spiritului și al derivatelor acestuia; exportul poamelor și importul vinului măiestrit, ba uneori chiar și falsificat ș. a.

Iată pentru-ce o familie, ca și o țeară întregă, care se razimă mai mult pe economie, devine tributară țărilor cu industrii mari, cari le cumpără materialul brut, eftin și li-l vinde prelucrat cu un preț cât se poate de mare, și eată pentru-ce țările înaintate în cultură, negoț și industrii mari, deschid une-ori așa ușor porțile lor importului din țările economice; acelea știu foarte bine, că dau cu o mână și încasează cu amândouă.

Ioan Georgescu.

De-ar veni luna lui Maiu
Să-mi văd oile pe plaiu
Și-asezate prin vâlcele
Să doinesc privind la ele.

Aceste familii așa trăiau de bine laolaltă, încât Oprea cel cât un brad îi zicea lui Cârțan: Frățioare, căci era mai mic, ba une-ori îi zicea și Cârțioare. Nu era o dragă de zi senină dela Dumnezeu să nu-i auzi întrecându-se în doine:

Oprea.

Frățioare Cârțioare
Aibi-mi grije de mioare
Și de micii melușei
Pân' ce-or crește măricei

Cârțan.

Frate dragă nu te teme,
Că până-ce strajă-oi fi
Ziua noaptea și ori-ce vreme
Cu drag toate le-oi păzi.

Dela acești doi veri, adică: Straja Cârțan sau Cârțioara și Oprea au rămas cu numele comunele Straja-Cârți-

STATUTELE

Societății Românilor din Herman pentru asigurarea de vite.

În anul trecut am publicat în »F. Pop.« statutele Societății pentru asigurarea de vite din Sadu. Facem loc de data-aceasta statutelor Românilor din Herman (comit. Brașov) îndemnând încă odată pe Românii noștri să înființeze și astfel de societăți, cari numai ușurare în năcaz au adus celor ce le-au avut.

§ 1.

Membrii societății sînt:

a) Toți membrii cartalului Românilor până la finea anului 1892, cari au purtat greutatea poștăritului în acest cuartal — fără de o taxă nouă.

b) Nou-căsătorii, cari intră ca membri ai cuartalului vor fi priviți ca membri ai societății, după-ce vor depune o taxă de 1 fl. (2 coroane) în fondul societății.

c) Străinii, cari se stabilesc în comună și intră în cuartatul Românilor cu poștăritul vor fi priviți ca membri ai societății de asigurare, după-ce vor depune taxa de 2 fl. (4 coroane).

d) Cu aceeași taxă se privesc de membri ai societății și toți acei Români din comună, cari sînt în alte quartale și vor să devie ca membri ai acestei societăți de asigurare.

§. 2

Societatea pune basă la întemeierea unui fond numit »Fondul societății române din Herman pentru asigurarea de vite«;

a) prin capitalul esistent, fost al membrilor cuartalului Românilor la anul 1893 în suma de 349 florini 25 cruceri.

b) prin taxele de înscriere a membrilor noi (§. 1. b, c și d)

c) prin banii incurși din biciulat.

§. 3.

Fiecare membru al societății este deobligat a-și asigura toate vitele câte le posedă, cari pot fi cai, mânzi și toate vitele cornute.

Abaterea dela deobligamentul în acest paragraf aduce cu sine eschiderea temporală a respectivului din societate.

șoara și Oprea-Cârțioara până în ziua de astăzi. În toate cărțile și scrisorile cele vechi nu se găsește scris Straja-Cârțioara ci Straja-Cârțioare. Rar se întâmplă să le conturbe liniștea acestor familii, cari ea șoimii de munte știau cum să-i alunge pe inimicii lor. După aproape o mie de ani în o noapte ploioasă și întunecoasă, care sēmăna foarte cu iadul cel mai de jos, mai cătră ziuă, aude Oprea din valea Laita urlate groaznice Ioi!! Ioi! Ioi! Hui! Ioi! Hui!! Iah! Atunci Oprea pornește un chiot asemenea unui răgnet de leu din rășputeri. Sai Straja vere Cârțane, Laita-i plină de sātane. Să vedem să apărăm. Loc pe aici să nu le dăm.

Cârțan

Din somn se trezește
Cătră vărul seu pornește
Ca un șoim se repezi
Și la vărul-seu soși.
Și spre marea lor mirare
Vedeau draci pe draci călare

O eventuală reprimire a unui astfel de individ se poate întâmpla numai pe lângă depunerea unei taxe anuale de 1 fl. (2 coroane) pentru fiecare din anii reieptați: propunerea funcționarilor din raportul general pro 1899 sub punct XI primită cu observarea cuprinsă în protocolul adunării generale din Ianuarie 1900.

§. 4.

Adunarea generală în fiecare an stătorește taxa scrisului vitelor, care compete funcționarilor societății pentru trapădul lor și care e a se plăti la conscriere.

Adunarea generală, întru cât se poate, are a se ținea totdeauna în Dumineca premergătoare a anului nou și conchemarea ei are a se face prin cassarul societății avisându-se fiecare membru la propria lui locuință.

§. 5.

Vitele se asigurează totdeauna în săptămâna primă după ținerea adunării generale prin funcționarii societății cari sînt: 3 prețuitori (biciluitori) și cassarul societății.

La conscrierea vitelor funcționarii asigurători vor fi cu mare băgare de seamă la toate împrejurările, cari ar putea cauza daune societății; în deosebi la cai, cari trebuie scoși afară din grajd, preumblați prin curte și numai astfel prețuiți.

Funcționarii au apoi a veni cu raport în a doua săptămână după biciulat în ședința funcționarilor fiind de față atunci și președintele și notarul societății, precum și controlorii aleși de adunarea generală în fiecare an.

Toți aceștia formează la oaltă organul executiv al societății cu vot decisiv. În cas de paritate a voturilor dirimă votul președintelui.

§. 6.

Dintre funcționarii societății, prețuitorii (3) și cassarul au asupra lor toate sarcinile executivă în ori-ce cas de primejdie cu vite — despre care cassarul are a face raport președintelui, spre constatare protocolară în ședința funcționarilor a casului întâmplat, fiind atunci de față și controlorii.

Și copii de draci urlând
Pe capre negre sburând.

Cârțan: Vere Opreo să privim
Acești draci ce-or fi vrînd?

Oprea: Ah vere nu-i semn bun
Uite dracii cum s'adun.

Și în câteva minute căldarea de sub virful Negoiului era plină de draci, drăcoaiice și copii urlând de foame. Tartaoana cea bătrână anume ciacăra zice: Nicăirea cât am căleat noi nu am găsit loc bun ca aicea, ca să înțarcăm noi copii, uite tăetura în sghiab cătră valea Sărării, Strunga-i gata.

Dau dracii jur împrejur
Și pe capre le'nounjur,
Drăcoiicele le prindeau,
Tocmăi în strungă le mulgeau,
La drăcuți lapte dedeau
Și astfel îi înțercau.
Caprele oari cum scăpau
Ca din pușcă fulgerau.

De atunci tăietura despre valea Sărării a căldării de sub virful Negoiului

Paușal pentru purtarea scriptelor în sinul acestui organ executiv al societății se va prelimina pentru fiecare an în adunarea generală.

Tot asemenea pentru buna administrare a averii societății fiind a se purta pe lângă protocolul de conscriere a vitelor cel puțin jurnalul de casă documentat și cel puțin contul debitorilor de către cassarul societății, adunarea va satori pentru fiecare an și remunerațiunea acestuia.

§. 7.

Organul executiv al societății este îndreptățit a duce în deplinire rebonificări de pagube iscate la unul sau la altul din membrii societății pe lângă următoarele observări.

a.) Pagube în vite cumpărate nouă iscate în termenul de 15 zile dela data în seamă prin moarte de boală nu se despăgubesc, afară când d. e. o vită cu coarne sau cal își frânge un picior sau altfel se primejduiește, — încât nu se mai poate folosi, — pentru aceste cazuri urmează despăgubirea.

b.) Betejindu-se (bolnăvindu-se) o vită asigurată, este îndatorat posesorul ei a face imediat arătare ori-căruia din cei 5 funcționari ai societății, — care va lua măsurile necesare împreună cu ceilalți funcționari pentru cazul întâmplat conform îndătoririlor din §. 6. — Nefiind nici unul dintre funcționari acasă, respectivul posesor al vitei betejite va da de veste vecinilor sau ori-cărui proprietar din sat și totdeodată și jude-lui, cari vor trece drept martori.

c.) Prima chemare a veterinarului cade în sarcina posesorului vitei sau vitelor bolnave, — cele următoare în sarcina societății, se înțelege că acest pct c.) se pune în practică numai afară de termenul de 8 zile, când adecă bolnăvirea s'a început după acest termen.

Toate spesele cu eventuale medicamente cad însă în sarcina posesorului vitei sau vitelor bolnave.

d.) Dela vitele cu coarne, devenită prin ori-ce întâmplare ne folosibile, în urma vizitării doctorului comunal tăindu-se — carnea se va distribui între membrii societății cu prețul pe care-l vor

satori funcționarii societății, astfel ca din carne și piele se iasă prețul asigurării. Carnea e deobligat fiecare membru al societății a o cumpăra în ori-ce timp.

e.) Rebonificarea pagubei trebuie să se execute în 15 zile dela moartea sau tăierea animalului fără nici un scăzământ.

f.) Vite preschimbate și neasigurate, ori de câte-ori se face preschimbarea, — pentru cas de primejdie nu se rebonifică paguba posesorului.

§. 8.

Ori-ce vită în pericol de a se primejdi sau s'a primejduit are a se prețui de a doua oră și despăgubirea are a se face pe baza biciulului de a doua oară fie vita prețuită acum mai sus sau mai jos, ca la prima prețuire.

În casuri de boală epidemică sau contagioasă de vite nu se face nici o rebonificare.

(Va urma).

Dușmanii paserilor.

Prin „dușmanii paserilor” nu înțelegem noi de astă-dată uliul, vulpea cânele, pisica etc., ci acele insecte ca purecii, păduchii, ploșnițele, cari se introduc în pielea paserilor, și se nutresc cu sângele acestora.

Din acestea mici sugătoare de sânge cunoaștem noi mai cu seamă:

Purecii. Pășerile atacate de aceste insecte trebuiesc pulverizate cu praf persic de insecte, și cotețul dezinfectat cu o soluțiune slabă de terpenin. Afară de această operațiune, găsim un mijloc foarte bun pentru stîrpirea purecilor prin spălarea paserilor cu zeamă de coaje de nuc, sau de tutun.

Acarii: Aceste mici sugătoare de sânge locuiesc peste zi în crepăturile scândurilor și ale păreților, în timpul nopții însă se pun pe găini pentru a se hrăni. Aceste insecte se găsesc mai cu seamă în penele aripilor și ale pântecelui. Când ele se ivesc la o pasere într'un număr mai mare, îi sug mult sânge, ba se vîră chiar în stomacul ei, așa că aceste paseri trebuie să le omorîm nu-

mai decît. Cine însă se ocupă cu comerțul păsărilor și porumbeilor de rasă mai prețioasă, deschide umflătura nodoroasă cu virful unui briceag, conținutul umflăturii prin apăsare îl scoate afară, și în deschizătura ranei introduce o soluțiune de Lysol de 3 procente. Când se găsesc într'un număr mai mic e suficient dacă desinfectăm cotețul cu soluțiune de Lysol de 3 procente.

Rîia. Aceste parazite rîioase se ivesc nu numai la picioare, ci și la gât, cap și la cioc. La picioare formează o scoarță. Pentru a vindeca, trebuie ca partea dureroasă să o spălăm adese-ori cu petrol sau cu o leșie tare de tutun. Rîia dela gât și pept e bine să o spălăm cu soluțiune de Lysol.

Păduchii se ivesc la toate păsările noastre, și se pot stîrpi prin desinfectarea cotețului cu acid fenic, și prin spălarea paserilor cu soluțiune de Lysol sau creolin.

Ploșnițele sau păduchii de lemn. Aceste insecte se întâlnesc mai rar, însă la porumbei tineri le putem observa mai adese-ori. Când se găsesc într'un număr mai mare pe porumbei, pielea lor o mănâncă de tot, și așa mult sânge le sug, încât ei în mai multe cazuri mor. Și aci e locul desinfectării cotețului cu Lysol.

Limbricii. Pășerile cari suferă de aceasta boală au găinaț cu sânge și cu toată hrana îmbelugată, rămân slabe și fără lustru la pene. Mai întâiu se ivesc cazuri epileptice, și pe urmă mor. Pentru a îndepărta limbricii din stomacul paserilor, trebuie să le dăm acestora după mărime o lingură mică de ulei de ricină după aceea 0.3 gr. Nuc. Arec. cu unt formată într'o pilulă (globule) și dacă e necesar după aceasta din nou ricină.

În toate sus amintitele cazuri pe lângă operațiunile întreprinse e necesar să ne curățim cotețele cât de bine și de des, să spălăm bețele, vasele de mănecare și beutură cu apă ferbinte de sodă, cotețul să-l pulverisăm cu praf de var și să le pregătim în coteț baie de cenușe. În aceste cazuri scapă păsările noastre de dușmanii lor atât de periculoși.

„Pre miază-noapte a rămas cu numele: „Strunga-Dracului” unde a întrecut drăcoacele copii, până în ziua de astăzi. Nicăirea nu se pot unghiuri caprele negre de vînători mai bine ca în strunga dracului. După aceea stă privește rară Cârțeneștii și Opreștii pe draci 'i-au alungat și au rămas caprele peste aceste țanouri.

De pe acelea sfinte timpuri până bine de curînd, acei doi munți falnicii cu piscurile lor îndesuite de brazi giganciei și frumoși erau averi curat românești: Un Strejan povestește un vis interesant despre muntele Buteanu (Butean) și adecă:

Pe Butean în sus m'am dus
În virfu-i când am ajuns
Ochii roată 'i-am făcut
Și a plînge am început,
Că Buteanul românesc
În vis era ovreesc
În blăstămuri m'am pornit
Peste acel om prăpădit
Prin care s'a jidovit

Acel munte mult iubit.
Din scel om și nevestă
În veci copii să nu nască
Într'un neam să se sfîrșească.

Azi Buteanul ovreesc
Și Negoinl unguresc
Amîndoi plîng și jelesc
După versul românesc,
Vara întreagă tot jelesc,
Ear' brazii posomorîți
Vara iarna-s năcăjiți
Și molinul cel frumos
Și-a plecat cetina-n jos
Și-amar suspină duios,
Isvoarele lăcrîmează,
Murmurînd adînc oftează.

Cînd Strejan s'a deșteptat
Visu-n fapta s'a ntîmplat
Năcăjit s'a supărat
Măhnit adînc a strigat:
Doamne pe cei trădători
Fă-i s'ajungă cerșitori,
Neamul lor să se stîngă
Să se piarză sub pămînt

Cum se pierd norii în vînt,
Ear' înalta provedință
Să dea celor cu credință
Ce-a pierdut prin trădători
Ca lui Iov mai mari comori.

Strejanul.

GLUME.

Țiganul bolnav. A fost chemat odată țiganul la lucru la preotul din sat. Îl dureau însă grumazii așa, că nu putea multe să grăiască. Preuteasa miloasă din fire, ca toate preutesele, îi zice: O bucată de pâine prăjită și unsă bine cu unt ai să 'ți-o legi bine la grumazi, și — boala trece. Prea bine! țuca-te-aș răspunde Țiganul.

Preuteasa face, precum a zis. — Țiganul însă ia pâinea, așa prăjită și unsă cum era și — hup! cu ea pegăt la vale.

— Da ce-ai făcut, cioroiule?! Îi strigă preuteasa.

— D'apoi ce să fac, țuca-te-aș, — m'am lecut și-i pace!

SFATURI.

Obicinuirea scroafelor cu purcei străini. Făcând într-o cocină două scroafe deodată, având însă una mulți purcei și cealaltă puțini, dăm celei din urmă câțiva dela cea dintâi. Fiindcă scroafele nu suferă purcei străini, ne folosim de următorul mijloc, ca să le îngelăm. Spălăm bine purceii dela amândouă scroafele cu rachiu. Scroafa, căreia îi dăm și purcei străini, nu-i va pute deosebi după miros, din cauza rachiuului. Dacă i-a suferit o jumătate de zi e semn, că nu mai e primejdie. Totuși va trebui economul să se uite la început cât mai des, ca să nu se întâmple ceva.

Alunarea șcarecilor se face ușor cu terpenină. Muiăm câteva bucățele de pânză în terpenină și le punem în bortele lor sau în locurile, unde umblă. Cum nu pot suferi mirosul de terpenină, părăsesc locul acela. Terpenina trebuie învârtită tot din 2 în 2 săptămâni.

Carnea de porc se poate păstra proaspătă pentru un an întreg în modul următor, obținut la Șvabii din comitatul Tolna și Baranya: Porcul tăiat și curățit se taie pe mijloc. Lăsăm să se răcească puțin, desfacem slănină dacă s'a întărit, o tăiem și o punem cu o căldare la foc. Carnea se taie bucăți de ori-ce mărime, se pune în cratițe și cu acestea în cuptorul de pâne, unde se frige pe jumătate. O așezăm apoi în vase de tinichea, care au un fel de hornuleț, prin care să poată ajunge aerul la ea. Peste carne se toarnă un soareș topit din slănină. Vasele acestea se păstrează la un loc răcoros. Când ne trebuie carne de porc, luăm din cea pusă în vasele de tinichea și o frigem pe deplin.

În atențiunea învățătorilor. La repetițiile întrebări, ce ni s'au adresat în privința foilor pedagogice române, recomandăm tuturor «Foaia școlastică» din Blaj, redactată cu deplină cunoștință de cauză de dl I. F. Negruțiu și unica la noi Români din Transilvania ear dincolo «Revista învățătorilor și învățătoarelor din România» care apare, lunar în Buzeu, Bulev. I. C. Brătianu nr. 2 și costă pentru noi 6 lei anual.

Nutrirea găinilor iarna. Și găinilor le trebuie schimbarea nutrețului, îndeosebi acum. Le vom da deci și napi ori cartofi ferți, cucuruz fert și zdrobit, fân tăiat mărunt etc. Schimbarea nutrețului are o influență bună asupra ouatului.

Spălatul ouelor murdărite nu e bun, pentru-că cea mai mare parte a acestor ouă se strică. Lăsând un ou murdărit în apă până să se curățe se disolvă substanța, cu care sunt astupați porii și astfel conținutul oului e expus influenței aerului.

Încuierea găinilor, de regulă o urmare a unei nutriri neregulate, se arată prin aceea, că găinile se strimbă mereu de spinare și cearcă să se escrementeze, fără să poată. Boala se vindecă mai totdeauna dacă dăm găinilor nutreț moale, lapte acru și pâne muiată în oțet.

Știri economice, comerc. industr. jurid.

Dela băncile noastre. *Arieșana*, Turda. Fondurile de rezervă 52.027, depunerile 349.236, câștig curat 19.706 cor.

Doina, Cămpeni. Depunerile 254.924, fondul de rezervă 20.922, câștigul curat 11.199 cor.

Dunăreana, T.-Cubin. (An. II.) Câștig curat 4380, fond de rezervă 712, depuneri 49.767 cor.

Iulia, Alba-Iulia (An X.) Fonduri de rezervă 76.180, depuneri 577.303, profit curat 29.151 cor.

Ligediana, Liget. Fond de rezervă 9309, depuneri 2869, câștig curat 3507 coroane.

Lipovana, Lipova (An. VIII.) Depuneri 383.320, fondul de rezervă 37.277, câștig curat 20.002.

Unirea de consum, Maria Schnee (Stepănariu). (Anul II.) Capital social 3900 coroane, profit curat 370.81 coroane.

Pescăriile din România. Direcția pescăriilor din ministerul de domenii a primit medalia de aur, pe care orașul Ostanda a decernat-o secțiunii române dela expedițiunea internațională de pescărie, ce a avut loc în Septemvrie trecut, în același oraș.

Nu mai secțiunilor română, franceză și belgiană s'a dat asemenea distincțiune.

Esposiția internațională de pescărie s'a deschis la Petersburg la 15 ale curenteii.

Secțiunea română, care este situată la dreapta pavilionului imperial rusesc, are un sueces cu totul particular.

Dl Antipa, directorul pescăriilor statului, a plecat Vineri la Petersburg.

Petroleul. Eată după «Geological Survey» din Washington producția petrolului pe anul 1900 din toată lumea:

	butoaie
New-York	1,300.925
Pensilvania	13,258.202
Virginia de Ost	16,195.675
Ohio	22,362.730
Indiana	4,874.382
California	4,099.484
Kentucky și Tennessee	29.384
Colorado	317.384
Illinois	250
Kansas	74.714
Texas	836.039
Michigan și Indian Ty	8.074
Wyoming	5.450
Total pentru America	63,362.704

Rusia	77,230.571
Canada	652.650

Peru	120.000
Galiția	2.346.505
România	1,628.535
Germania	358.397
Italia	16.000
Sumara	1,520.000
Java	650.000
Indiile	1.078.204
Japonia	1,933.800
Total general	150,897.316

Miscarea canalului de Suez. În cursul anului 1901 încasările companiei canalului de Suez au atins cifra de fr. 99,914,712.58.

FELURIMI.

Civilizarea Negrilor. Negrii, în deosebi cei din coloniile germane, încep să se civilizează. După-cum scrie o foaie nemțească, care apare în Africa-de-est, în colibele Negrilor află farfurii (țigăre), tase, păhare, blide, oglinzi, linguri, cuțite, lempe, ploiere (paraplei), chiar și câte un orologiu; ei cumpără săpun, care însă nu-i poate albi. Și mâncarea li s'a îmbunătățit, căci pe când mai înainte se nutreau mai numai cu mâncări de plante, acum au măcelari, dela cari își cumpără cu câțiva bani carne. În privința îmbrăcămintei încă s'au schimbat lucrurile și femeile de acolo încă își năcăjesc destul bărbații, cumpărându-și haine nouă. De altminteri ele lucră partea cea mai mare a îmbrăcămintei acasă, numai cât foarte multe folosesc deja mașina de cusut.

Un sat de cerșitori s'a descoperit în Rusia. De 4—5 ori pe an pleacă bătrâni și tineri, mari și mici, chiar și femei cu copii în brațe, pe jos sau călare în țeară, ca să adune «de milă». Drumurile acestea țin de regulă 2—3 săptămâni; cel ce are un cal, își cerșete în timpul acesta până la un oar de bucate, pe cari le vinde încă până e pe drum. Tot așa fac cei-ce umblă pe jos, numai cât acestia adună pâne și alte alimente, pe cari încă le vând pe drum. Când se reintorc acasă au de obicei atâția bani, încât își plătesc dările și datoriile și le mai rămâne și pentru ospețe.

Mai fiecare adună 2—3 sute ruble. Felul acesta de cerșitori se lățește tot mai mult, ba în timpul din urmă oameni mai cu stare își tocmesc consăteni mai săraci, cari pe lângă o plată săptămânală de 2—5 ruble cerșesc pentru ei. Lucrul câmpului e ocupațiune secundară, fiind lucrul principal cerșitoria. Unii din sat, care știu scrie, trăiesc numai din facerea actelor minci-noase, cum sunt facerea de atestate de foc, înputerniciri pentru strângerea de bani pe seama unor biseric., cari nu se zidesc nici-odată etc. Mulți din țărani acestia cerșitori absentează câte-odată timp mai îndelungat de acasă. Atunci se știe, că au fost prinși cu acte false și stau la răcoare. Asta se întâmplă însă rar și nu-i spărie, că în anul viitor să nuplege din nou la cerșit.

CRONICĂ.

Întru mărirea lui Dumnezeu. Junii: Ioan Andreșel și Simion Găflea din Bistra au procurat pentru biserica de aici o cădelniță în preț de 37 cor. 89 bani, ear' bătrânul Petru Hudriciu a contribuit cu 20 cor., la cari s'a mai adaus colecta făcută în biserică până la suma de 37 cor. 89 bani de s'a mai procurat încă o cădelniță, pe cari obiecte frumoase li-s'a gravat numele donatorilor și anul. Pentru biserica gr.-cat. din *Tulgheș* au dăruit bunii poporeni: Ilie Cărpălean și soția sa Floarea din Corbu un rînd de vestimente complete cu prețul de 110 coroane. Ioan Stan și soția sa din Bilbor un rînd de vestimente complete cu 80 coroane. Ilie Geangalău și soția sa Floarea din Tulgheș o cruce de argint aurit cu 37 coroane, ear' George Olariu și Petru Lobonț o cruce de argint cu 30 cor.

— Curatorul bis., dl Ioan Lungu Mironeanu ne scrie, că în 11 l. c. s'au donat pentru biserica greco-catolică din *Lupoasa* 8 icoane în preț de 80 cor. prin evlavioșii creștini, dl *Petru Badescu*, învățător, 2 icoane în preț de 20 cor.; Ioan Murășan și George Rus o icoană în preț de 10 cor.; Ioan Lungu al lui Sidon și Iuonic Lung o icoană în preț de 10 cor.; Nechita Mathe și Simion Ticle una în preț de 10 coroane; Trifan Rus una în preț de 10 coroane; Ioan Tök una în preț de 10 coroane; și Gavrilă Ticle alta în preț de 10 cor.

— Din *Copșa-mare* se scrie, că făcînd comitetul parochial de acolo un apel către Românii copșeni duși în America (Cleveland, Ohio), doi din acei Români, Ioan Racotea din Copșa și I. lui Nic. Opincariu din Sebeș, au făcut o colecție între Românii aflători acolo și au adunat peste 18 dolari (90 cor.) dela 42 de evlavioși dăruitori, și pe aceia i-au trimis ca ajutor sfintei biserici din Copșa.

Tuturor acestor evlavioși creștini li-se exprimă mulțumită.

O petrecere a transilvănenilor. Din București primim următoarele: Mercuri în 30 Ianuarie v. mica dar' deja vestita societate »Frăția« a Românilor din Cața aflători în București, încurajată de splendidul succes material și moral, pe care l'a avut la balul dela Crăciun, a aranjat în sala Eforiei — sub președinția dlui Ignat Miroșca — un nou bal, la care a luat parte, ca totdeauna, un număr public de Români ardeleni. Deși succesul material n'a fost la înălțime, — totuși hărnicia pușinilor membrii, cari compun societatea, a pus lumea în uimire prin activitatea, zelul și scopul marelui cultural și național, pe care îl urmăresc. Să știe că anii trecuți societatea aceasta ardeleană a unui sat ardelean a câștigat pentru cantinele școlare din București aproape 1000 de lei și tot ea prin alt bal al ei — a venit în ajutorul săracilor din țeară. Să pot face minuni, câțiva membri ai unei societăți al unui sat pot aduna zeci de mii, pot ajuta satul lor, pot ajuta și săracii din țeară, în care se hrănesc, când există unire și bunăvoință. Românii de pretutindeni pot lua exemplul dela această mică »furnică«. Cu ocazia balului din urmă cea mai mare activitate au dezvoltat-o G. Comșa și Frații Nicolae și George Boeru, comercianți, aceasta spre onoarea lor și indemnul altora. *Ioan Ursu*, profesor.

La cursul administrativ din Cluj sînt înscriși anul acesta 47 de ascultători, dintre cari 17 Români, 7 Jidani, 2 Sași, 2 Armeni, ear' ceilalți sînt Unguri.

Bătăie între Români și Greci. Foile grecești aduc știrea, că între Grecii — vor fi niște renegați — din Milovița (Macedonia) și Românii de acolo, cari voiau să ocupe biserica din sat și să țină slujbă românească în ea, s'a iscat o bătăie, în care mai mulți Români au fost răniți.

De ale funcționarilor maghiari. Cetitorii nostri cunosc gunoii, pe care l'a măturat comisarul Kaffka în comitatul Torontalului. Acum vin știri asemănătoare și din alte comitate. În com. Granului a cercetat comitele-suprem toate oficiile. Resultatul a fost, că 39 de funcționari sînt trași în cercetare disciplinară. În Sătmăr a suspendat comitele pe căpitanul orășenesc și pe un funcționar de poliție. În comitatul Șopro-nului a fost condamnat la 1 și jum. an temniță notarul cercual din Leheny dovedit cu 22 furturi de bani și 3 falsificări de acte etc. etc.

† **Dr. Nicolae Olariu.** Abia s'a așezat țărâna pe mormîntul fostului asesor consistorial *N. Cristea* și cu regret aflăm, că un alt asesor *Dr. Nicolae Olariu*, referent consistorial extraordinar, a reposat azi dimineață.

† **Dr. Liviu Marcu.** Ni-se scrie că tînerul și distinsul avocat *Dr. Liviu Marcu* a decedat la Lugoj. E sigur că această știre va întîmpina simțite regrete în inima tuturor cari l'au cunoscut, sau chiar și numai auzit de *Dr. Marcu*. Sentimentele sale entusiaste naționale le dovedește și ultima dispoziție: *Întreagă averea sa de 100.000 cor. și-a testat-o pentru înființarea unui alumnesc român pe lângă gimnaziul de stat din Lugoj.*

† **Teodor Itoafă** (sergent) fost hornist al batalionului IV. regimentul de inf. nr. 31, despre care am fost scris nu de mult că și-a tras un glonț de revolver în cap, a răposat sîptămîna trecută în spitalul militar din loc.

Călcarea unei biserici. Din Boldur (lângă Lugoj) se comunică, că în noaptea de Marți spre Mercuri s'au introdus făptuitori necunoscuți, prin fereastră (folosindu-se de scări) în altarul bisericii gr.-or. române și au furat o stea și potirele, cari erau în valoare de 600 coroane. Făptuitorii au frînt potirele și le-au aruncat în grădina bisericii, unde au fost găsite ziua următoare. Ear' pe perețele bisericii, sub fereastra pe care au intrat făptuitorii, s'a găsit inscripția în limba maghiară: »Nu au valoare deosebită, dar' am să le aduc înapoi«.

Cutremur groaznic de pămînt. În orașul Schemacha aproape de Baku (Caucaș) au fost teribile cutremure de pămînt. Întreg orașul a fost distrus și ultimele case ce au rămas s'au dărîmat.

Cutremurul a ucis aproape 2000 de oameni și s'au dărîmat 4000 case. În districtul Semaha au suferit 34 de comune prin acest cutremur. În comuna Marasa, la răsărit de Semaha, lucrează un vulcan. Rîul Georgeica și-a schimbat cursul.

Îubileul episcopului Pavel. La 21 Martie n. a. c. se împlinesc 50 de ani de când E. Sa episcopul *Pavel* a fost sfînțit de preot. Din privilegiul acesta vicarul episcopesc Lauran a adresat clerului gr.-cat. al diecesei Orade un circular, pentru sărbătorirea acestei memorabile zile a binefăcătorului și iubitelui episcop.

Hymen. D-șoara *Sabina Dancășiu* din Rășinari și d-nul *Oprea Olariu* din Poplaca își anunță cununia ce se va celebra Duminecă în 10/23 Februarie 1902, la orele 12 din zi, în biserica gr.-or. din Rășinari.

— Dl *Isidor P. Harșianu* și d-ra *Elisabeta Petru* serbează cununia lor în 13 Februarie st. n. a. c. la 2 ore p. m. în biserica gr.-or. din Iblănești.

O jertfă a dragostei fiiești. În Tenke a murit un lucrător sărac, cu numele Petric. Fata lui, care era servitoare la un cărcîmar, atîta s'a amărît din pricina aceasta, încât a înebunit. Sâmbăta trecută a vrut să se arunce în Criș și numai cu greu a putut fi oprită. Acuma se află sub pază la mamă-sa.

Dela frații Italiani. După-cum cetim în »Revista învățătorilor etc.« din Buzeu, profesorul italian Giacomo (Iacob) Tauro din Roma a invitat pe învățătorii și profesorii români să participe la congresul istoric internațional, care se va ținea la 21 Aprilie a. c. Într-o altă scrisoare dl Tauro anunță, că în conștelegere cu marele amic al Românilor, contele A. Gubernatis se pregătesc de pe acum să facă Românilor o primire strălucită.

Sinucidere și omor. În Boița (comit. Hunedoarei) și-a înveninat minerul (lucrător în băi) Simion Calina nevasta și pe cei patru copii cu arsenic. Pe urmă s'a otrăvit și pe el. Causa acestei fapte nenorocite a fost sărăcia.

De-ale rachiului. Frații Petru și Ilie Spunai din Valișova se ospătau în cărcîmă cu rachiu. Îmbătându-se au început să se certe așa de tare, încât Ilie a scos un revolver și a împușcat pe frate-sau. Petru a fost dus la spitalul din Timișoara, unde zace greu bolnav.

Convocare. »Reuniunea de cetire și cîntări a economilor și meseriașilor din Alba-Iulia« își va ținea adunarea generală ordinară (conf. §-lui 12 din stat.) Duminecă, în 23 Febr. st. n. a. c., la 2 ore p. m. în localul »casinei«, — la care se invită a participa toți membrii, precum și toți binevoitorii și sprijinitorii ei. Alba Iulia în 5 Febr. 1902. *Dr. Alexandru Fodor.* *Ioan Pampu.*

Încercare de tâlhărie. Din Reșița se scrie, că în apropiere de Franțdorf a fost atacată cu pușcături căruța poștei de niște tâlhari, cari au pândit-o în pădure. Unul din cai a căzut lovit. Cocișul a pușcat înspre pădure, a fost însă lovit de un glonț și a căzut din căruță. Gendarmul, care era cu el, s'a luat după tâlhari, ear' femeia cocișului a mînat cu toată puterea calul rămas ajungînd în Franțdorf. Tâlharii n'au fost prinși încă.

Bătăie în cărcîmă. În Hamba s'au certat câțiva țărani români și sași. Din ceartă au ajuns la bătăie și unul dintre Sași a fost junghiat cu un cuțit, așa că a trebuit să-l aducă la spitalul din Sibiu.

Baroni ca ciobani. Baronul Anton Pichler, care fusese oficer, se îndrăgostise într-o țerancă română din Rosvalia (Maramureș). El s'a lăsat de miliție și s'a căsătorit cu iubita lui. Murind, familia i-a rămas săracă, așa că doi următori de-ai lui se hrănesc ca ciobani.

Alegere de învățător. Din Opațița ni-se scrie, că acolo a fost ales învățător dl Damaschin Marian, abs. de teol., dela care așteaptă poporul mult pentru înaintarea comunei.

Procese de presă. Curtea cu jurați din Murș-Ogorheiu a condamnat zilele trecute pe candidatul de avocat Fr. Lies la 2 luni arest și 100 cor. amendă în bani. »Crima« comisă de dl Lies a fost un articol apărut încă în a. 1900 în »Kronstädter Zeitung« contra oficiului postal, pentru că a »sters« de pe o scrisoare adresa »Kronstadt« și a scris în locu-i »Brassó«. — Pe de altă parte energicul organ al Nemților bănățeni »Gross Kikindaer Zeitung« se află în fața a două procese nouă de presă. Se vede, că Maghiarii voiesc să facă se simtă și Nemții, ceea-ce noi de atâți ani suferim.

Din isprăvile lordului Methuen. O foaie englezească povestește, că lordul Methuen, unul din generali englezi din Africa, s'a fost hotărât să prindă o ceată de Buri. În scopul acesta a făcut un marș de noapte. Era foarte întunec. Dintr'odată se vede harnicul general în fața unei tabere făcută de cară. Cu mare vitejie se aruncă asupra ei și o cucerește. Când colo, ce să vezi? Ei cuceriseră o tabără tot englezească! Ei, să nu te superi?

Otrăvit. În Temes Ujlek a murit dintr'odată biricul Laza Trăilă. Cercetându-se s'a aflat, că în ziua premergătoare s'a întâlnit la primărie cu tuturor copiiiilor lui celor mașteri, N. Goron. Acesta l'a imbiat cu rachiu. Curând după aceea a căpătat răgăriuri și a murit. Cercetarea decurge.

Țigani la Paris. În Paris încă cântă bande țigănești. Zilele acestea au fost greu lovite de o poruncă a prefectului de poliție de acolo, care i-a oprit să mai adune dela public bani cu cheta (tierul). Și n'ar avè pentru-ce, căci tot ei se plâneau mai înainte, că cei ce adună banii fură de stânge, așa că unii dintre primași îl siliau pe colectant să umble cu o mușcă vie în mâna stângă, pe care trebuia să o aducă tot vie după ce isprăvia cu strinsul paralelor.

Răscoala din Triest. În orașul Triest, cunoscutul port austriac la marea adriatică, a fost în săptămâna trecută o mare răscoală de muncitori, la care s'a vărsat mult sânge. Lucrătorii dela societatea de corăbii »Lloyd« au cerut mai multe ușurări dela ea. Direcțiunea n'a vrut să se învoească. În 13 l. c. au ținut atunci toți lucrătorii din Triest o adunare mare, în care au hotărât să nu mai lucre nime nimic. În 14 în toate atelierile Triestului era liniște, mașinile stăteau pe loc, căci nici un muncitor nu s'a prezentat la lucru. Toate prăvăliile din oraș au fost închise, ear' miile de oameni s'au adunat pe strade. Atacând lucrătorii magazinul de aprovizionare al »Lloyd«-ului, unde au spart toate ferestrele, și nevoind să se risipească, a eșit miliția pe strade. Multimea au început să arunce cu petri în ea și cel dintâiu lovit a fost locotenentul Köpp, care o comanda. El a căzut jos, dar' înainte de aceea comandase: Foc! 8 oameni au rămas morți și 32 răniți. Se crede însă, că vor fi și mai mulți. A treia zi Sâmbătă, au fost nouă vărsări de sânge, căci miliția a fost din nou silită să împuște asupra mulțimii, care începuse să spargă ferestrele la toate casele, unde nu erau arborate steaguri negre în semn de jale pentru cei uciși, între cari sunt și femei și copii. Cătră seară s'a vestit, că societatea împlinește toate cererile muncitorilor și astfel revolta s'a sfârșit. Acum s'au început cercetările judecătorești.

Arși de vii. Din Șona ni-se scrie: I. Zglimbea își lăvasse pe copiii lui, unul de 4 ani și unul de 2, singuri acasă. Se vede, că au pus mâna pe cătrănițe, căci au aprins patul. Până să vină omul, a ars tot ce-a fost în odaie dimpreună cu cei doi copii. Paguba trece peste 100 fiorini, nesocotind viața bieților copii, care nu se poate prețui.

Moarte aparentă. În S. András au aflat zilele trecute pe cusătoreasa Catarina F. moartă pe podele. S'au încercat să o deștepte, dar' în deșert, căci corpul a rămas rece. Medicul chemat în grabă încă a constatat moartea. Ea a fost pusă în sicriu. A doua zi vede o femeie, că moarta deschide ochii. S'a chemat eară medicul, care a lăsat să o pună pe pat. După-cum se vede, ea a avut un fel de răgăriuri. Dacă nu s'ar fi trezit, ar fi îngropat-o de viie.

De-ale Țiganilor. Țiganul Pera N. din Perlas s'a dus la neamurile lui din Ecica-română. Seara a rămas la prietinelui lui Iancu Radu. Și-au petrecut bine și numai târziu s'au culcat. În decursul poveștilor oaspele a spus, că 'și-a vândut căruța și paripul și în ziua următoare va merge la Beicherec, ca să cumpere Țigancei cercei de aur. Pela miezul nopții a eșit Radu strigând pe stradă că pe oaspele lui l'a împușcat cineva pe fereastră cu revolverul. Cercetându-se lucrul, s'a aflat, că Pera a fost ucis cu un revolver, dar' din apropiere nemijlocită, căci se cunoștea urma dela țevă revolverului, care a fost lipită de trupul celui ucis. El a fost arestat.

Gluma lui Kitchener. Oficerii englezi au ajuns până și de risul presei engleze. Astfel »Daily Telegraph« scrie, că în rapoartele ce ei trimiteau lui Kitchener adesea despre bătălii închipuite aproape totdeauna se lăudau, povestind cum i-au zărit pe Buri, cum au tras cu tunul într'înșii etc. neuitând să termine stereotip: »Am văzut cum mai mulți Buri au căzut din șea...«

Însuși Kitchener s'a scârbit de atâta nerușinare, și ea să le dea o lecție cuvenită drept răspuns la un asemenea raport telegrafic a răspuns: — Sper, că Burii nu s'au lovit tare când au căzut din șea...

Reuniunea română de înmormântare din Sibiu. Își va ține adunarea generală ordinară (a II-a) Duminică, în 23 Februarie n. c., la orele 11 a. m., în localul »Reuniunii sodalilor români din Sibiu« (Strada Bruckenthal nr. 17, etagiu). La adunare sânt invitați toți vechii membri ai reuniunii, cum și cei cari doresc a se mai înscrie. Vic. Tordășianu, secretarul reuniunii.

»Revista Ilustrată«, redactor Dr. Victor Onișor, nr. 3 a apărut cu următorul bogat și variat cuprins: Iubiri (poesie), de V. B. Muntenescu. — Omferieit (novelă), de I. P. Reteganul. — Din veacul nou (poesie), de A. Aciu. — Patruzeci de mii de francoi (istorisire), de E. Legouvé, trad. de Miți Victoria Onișor. — Adevăratul noroc (meditațiune), de Nițu. — La Crăciun, La Anul-Nou (datine), de Andreiu. — Ciripituri (câteva reflexii inofensive), de Mefisto. — Cronica. — Deslegări de ghicitori. — Ghicitoră (șaradă), de Sili, Ghicitoră de șach, de Vasile Moldovan. — Posta redacțiunii. Ilustrațiuni originale: Perde vară, Un Evreu, Plante de apă. — »Revista Ilustrată« e cea mai ieftină revistă românească pentru familii. Are de colaboratori pe cei mai buni scriitori dela noi, redactarea e foarte îngrijită. Apare ia 1 și 15 a fiecărei luni. Abonamentele se fac la administrație în Bistrița. Strada Lemnelor 44. — O recomandăm în atențiunea publicului.

Escolenta »Revistă a învățătorilor și învățătoarelor din România« are în numărul 8 următorii articoli principali: Anul-Nou 1902, de Redacție. — Urări și adesiuni, de D. — O scrisoare, de N. Cosăcescu. — Din domeniul faptelor, de Th. Danelescu. — Dela frați, de Giacomo Tauro. — Educația națională, de frații Pătrășcoiu. — Moralitatea sâtenilor, de I. Begu. — Școala și învăț. agricol, de An. Marinescu. — Grădinele școlare, de I. Kalinderu. — Frecvențarea regulată, de V. Dorin. — Din program: Istoria, de D. Ștefănescu. — Importanța repetițiunilor, de G. Lupeșcu. — Sfaturi și precepte, de I. Teodorescu. — Marșul învățătorilor, de G. Coatu. — Centenarul Heliade-Rădulescu, de Asistent. — Desiderate, de Bălășel Ionescu etc.

Pentru rubicii răposăți. Dl Pom-piliu Dan, rectorul internatului gr. ord. din Beiuș, contribuie la fondul văduvelor și orfanilor meseriașilor români, creat de »Reuniunea sodalilor români din Sibiu« întru eternizarea memoriei mult regretatului president onorar al Reuniunii Nicolae Cristea, suma de 5 cor.; la același fond contribuie în amintirea acum amintitului cum și a mult regretatului învățător Alăman Galea din Rășinari, parochul Ioan Bercan din Mercheașă suma de 3 cor.

Foamete la noi. În comunele Bogata și Mattesdorf (cercul Cohalmului) e foamete. A treia parte dintre locuitori n'au ce mânca. Causa acestor stări triste ar fi comasația, care ține de mult timp și a împedecat pe partea mai mare a locuitorilor să-și lucre pământul. Diregătorile au luat măsuri de ajutoare.

Foamete în India. Din Calcuta se vestește, că în cele două districte, în cari a băntuit înainte cu 2 ani foametea, eară a izbucnit aceasta. Peste 300 mii de oameni n'au ce mânca.

Un schelet. Săpându-se fundamentul pentru o casă nouă în Arad, s'a aflat un sioru, în care era un schelet și lângă el o scrisoare. Scrisoarea e sentența unui tribunal din anul 1821. Atunci condamnase pe un soldat, care desertase, să treacă de opt ori prin nulele a 300 soldați. Bietul soldat a căzut mort, neputând suporta atâtea lovituri, și a fost înmormântat pe locul, unde se zidește acum casa cea nouă.

Dela tribunalul din Sibiu. În săptămâna aceasta a fost judecata femeii Maria Trifan din Dobârca, care-și lăsase fetița de 3½ ani singură acasă și l'a reîntoarce a aflat-o arsă, după cum am fost publicat și noi. Procurorul a acuzat-o cu ucidere din negrijă. Tribunalul a achitat-o însă, luând în considerare sărăcia ei și locuința afară din sat, așa că nu avea pe cine să lase cu ea, nici n'o putea lua cu sine. Procurorul a apelat însă contra acestei sentențe.

Jertfa vrăjitoriei. Un cas sugdutor a produs teribilă iritație în comuna Topolya, unde două vieți au căzut jertfă la vrăjitoriile unei țigance. O anumită Kucsera Katalin, fată acolo, era fidanțată cu flăcăul Husztyák János. Fata era teribil de geloasă și mereu avea frică, că mirele o părăsește. O țigancă s'a oferit să-i facă un leac, pe care dacă mirele îl bea va îndrăgi-o atât de mult, încât într'o săptămână se vor cununa. Fata a dat »leacul« mirelui în vin să-l bea. Altă zi flăcăul a fost mort. Fata a descoperit faptul mamei sale, apoi de frică că va fi dată în judecată și va ajunge în închisoare, s'a spânzurat. Țigancă a fost arestată imediat.

Un nou mijloc contra oftei. Dr. G. Kaiser din Viena a vindecat bolnavi de tuberculosă cu ajutorul razelor de lumină dela o lampă albastră. Pe baza cercetărilor lui a constatat, că lumina albastră și ultravioletă ucide bacilii și potolește durerile.

Dela petrecerile noastre. În Vurpăr s'a dat în seara de Anul-Nou o petrecere foarte reușită, aranjată de părintele Manițiu și învățătorul V. Popa cu feciori și fete din sat. S'au dovedit buni declamatori feciorii Ilie Coldea, I. Banea și Ilie Gurgiu. Canțonetele „Barbu Lăutarul” și „Herșcu boccegiul”, au fost esecelent predate, cea dintâi de dl P. Luca, pedagog anul III, a doua de dl V. Popa, învățător.

După producțiune a urmat joc, ear' în timpul pauzei s'a jucat „Călușerul” din partea a 8 jani în frunte cu conducătorul Vasile Popa.

La această petrecere a binevoit să suprasolvească dl N. Pandrea, preot și V. Zoppelt, notar, câte o coroană, pentru care li se mulțumește și pe calea aceasta.

Întreg meritul reușitei e al preotului și învățătorului, precum și al junilor și junelor, cari ascultând de glasul conducătorilor lor și-au dat multă osteneală să deprindă bine cântările și declamațiunile.

Privitorul.

— În Uioara s'a dat în 2 Febr. a. c. o reprezentațiune compusă din cântece, declamări și piesa teatrală „Vlăduțul mamei”. Toți s'au achitat frumos de rolurile lor, indeosebi tinerii M. Dănilă, ca declamatoare, tinerii M. Onac și N. Orișan în dialogul contra beției, ear' în piesa teatrală N. Mărza, I. Roșca, N. Moldovan, M. Roșca și S. Baci. Inteligență română a fost foarte puțină, ceea-ce e de reprob, căoi astfel de petreceri trebuie spriginite.

De încheiere zic: Onoare tinerilor teatraliști și cântăreți, onoare dlui Inoze, care deși de alt neam, dar' pe lângă o remunerație bagatelă și-a dat silința de a învăța pe coriști, onoare mai presus de toate părintelui Badiu, care a început așa lucruri frumoase și folositoare și în sfârșit onoare și mulțumită publicului, care a luat parte.

La petrecere au suprasolvit d-nii: Greg. Tămaș 60 bani, Ioan Isidor 40 bani, preotul Negrea 1 coroană 80 bani, preotul Badiu 1 cor. 80 bani, Herberger 1 cor., Fillak 40 bani, Kohn 20 b., Moga, Hosszu și Karácsonyi, câte 40 bani, Cadar 2 cor., Chiorăan 1 cor. 20 bani. Primească acești domni sincerele noastre mulțumite. G. Roșca, casar.

Din public. *)

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea producțiunii teatrale musicale-declamatorice a tinerimii române din Cristian (lângă Sibiu) ținută la 26 Februarie a. c. în favorul bibliotecii parohiale au binevoit a suprasolvi următorii domni:

On. Domn Dumitru Șurean, preot în loc 2 cor.; Constantin Dragoș pant. Sibiu 2 cor.; Ioan Radu neg., Turnișor 2 cor.; domnișoara Elena Reou, învățătoare, Tălmăcel 1 cor.; On. domn Ioan Mihu, expedit la Cons. archid. Sibiu 1 cor.; Matias Drotlef profesor în loc 1 cor.; I. P. 1 cor.; Alexandru Bloț Sibiu 1 cor.; Ioan Crișan, episcop 1 coroană; Iacob Fleschin, cioban la părintele din loc 1 cor.

Ulterior au mai incurs la părintele D. Șurean dela Onor. domn Ioan

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu e responsabilă.

Manta, preot Gurariului 2 cor.; dela dl Ilie Măcelar, proprietar Gurariului 2 coroane; dela domnul Dumitru Mosora, învățător Săliște 1 cor.; dela domnul Traian Costandă Sibiu 2 cor.: laolaltă 21 cor.; cari adăogându-se la suma de 54 cor. 92 bani incursă din vinderea bi-letelor dă suma de 75 coroane 92 bani.

Subtragându-se spesele din suma de 57 cor. 92 bani, rămâne venit curat de 18 coroane, cari s'au și dat spre întrebuințare în scopul anumit.

În numele membrilor bibliotecii parohiale aducem și pe această cale mulțumitele noastre sincere tuturor cari au binevoit a suprasolvi și a participa la producțiunea noastră, sperând, că nu vom fi uitați nici pe viitor.

Cristian, la 4/17 Februarie 1902.

D. Șurian, Ieronim Nemeș,
paroch. învățător.

Știri din piață.

Sibiu. Grâu hl. 13—14, secară 8—8.60, orz 7.60—8, ovăș 4.80—5.20, cucuruz 7.80—8.40 cor.; 10 ouă 45—50 b.

Piața banilor din Sibiu. Galbiniul 11.26; 20 lei (hârtie) 18.92; 20 lei (argint) 18.76, lira turcească 21.40, lira engleză 23.88; 20 marce germane 23.38; napoleonul 19; rubla (hârtie) 2.52; rubla (argint) 2.46 cor.

Budapesta. Grâu bănațenesc, 50 chlgr., 9.05—9.65, secară 7.65—7.85; orz 6—6.75, ovăș 7.50—7.90, cucuruz 5.10—5.20, cincantin 5.90—6 cor.

POSTA REDACȚIEI ȘI ADMINISTRAȚIEI.

Abonenților din America. Sositu-ne mai multe reclamațiuni pentru neprimirea foii, rugăm pe abonenții noștri de acolo să observe 2 luauri: 1, Indată ce-și schimbă adresa, să ni-o scrie, căci până ce sosește epistola de acolo îi trebuie cel puțin 12 zile și în restimpul acesta au mers de aici doi numeri de foaie, cari sunt pierduți. 2, Când trimite bani prin vr'o agentură să ne scrie și o epistolă, căci de multe-ori agentura nu spune numele, așa că nu știm cui să trimitem banii. Așa am primit 10 cor. abonament anual dela o bancă din Bohemia, care spune că le-a primit dela cassa postală de păstrare din America, fără să ne spună însă pe al cui nume. Din astfel de pricini se nasc apoi une-ori întârzieri.

Dlul Suciu Nic. Nu ne spui, făcut-ai protest la pretură? Dacă-ți împrotocolezi firma, trebuie să ai în prăvălie cărți timbrate pentru purtarea socotelilor.

Dlul Aron Macra, Cristior. Cu 30 bani o capeți la o librărie din Deva. Mustățile nu cresc, orice pomadă ai folosi. Cele-ce se anunță prin gazete sunt minciuni, cu cari jefue pe cei — necuminți.

Dlul Petru Rătiescu, cantor Bucuroș publicăm întâmplări de pe la Dvoastră, precum și poesii populare, dacă n'au mai fost publicate până acum nicăiri.

Dlul N. Vlăgarea. Vorbă de reducerea serviciului militar se face în fie-care an, numai cât cei mai mari nu vor să o primească.

Doamnei Maria Simion, Iungstown, America. Pe an 10 coroane. De un catalog ne vom îngriji.

Dlul D. Gruescu, Crasova. Adresează-te la marele grădinar W. Mühle în Timișoara.

Dlul Gheorghe Schitea, Tichiriș Rusia. Călbeaza n'are leac. Ca să nu se molipsească oile, trebuie ferite de pășunatul în locuri apătoase. Ca să nu rămână oierul de pagubă, îngrășă astfel de oi și le taie.

Din cauza lipsei de loc vom da celelalte răspunsuri în numărul viitor.

Pentru redacție și editură responsabil: Victor Lazăr.

Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marschall.

De vânzare

este o casă nouă cu grajduri și grădină, pe lângă condițiuni foarte avantajoase. Informațiuni se pot afla la proprietar, Sibiu Freundschaftsgasse 7.

Indispensabil

pentru fiecare econoamă este
magazinul de vase de smalt

din Sibiu

strada Cisnădiei nr. 24,

care numai de câteva zile s'a deschis
și unde se vând vase de smalt numai

după greutate.

Un chilogram costă 70 cr. sau cor. 1.40.

Un vagon de marfă nouă

a sosit tocmai acum, prin urmare de-positul e foarte bine asortat cu tot felul de articli necesari pentru economia casei.

On. public este invitat să viziteze acest magazin și să binevoiască a face binevoitoarele sale cumpărări.

Cu deosebită stimă

F. Beitscher,

Sibiu, strada Cisnădiei 24.

Revânzătorilor se dă rabat mare.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia”
soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

al

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu”

cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la
31 Decembrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 coroană, cu porto postal 1 coroană 20 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de

Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestor cărți folositoare a umplut un gol adânc simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă pe un frunză învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școlile noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft

Econoamă.

Pentru casa unui preot dela țeară se caută o femeie între 25—35 ani, bună econoamă, care se se priceapă în ale bucătăriei, griji casei, curții și grădinei. Să așteaptă, ca să știe ceti și scrie. Femei văduve, fără copii, pot să-și asigure viitorul, conform purtării, ce vor avè. Ofertele, cari să cuprindă condițiunile și fotografia persoanei, să se adreseze la administrația acestei foi, de unde le va lua cel interesat. 11 2—3

Pentru fotografii, cari să vor retrimite, să asigure completă discrețiune.

Vânzare de lemne de Brad.

Se primesc următoarele comenzi:

1. Brazi până la 15 m. lungime, groșime dela 25—40 cm. diametru.
2. Caferi dela 5—10 metri lungime, 10—15 cm. diametru.
3. Pari de hemeiu dela 6—10 metri lungime, 8—15 cm. grosime.
4. Pari de vie dela 3—6 m. lungime, 4—8 cm. grosime.

Toate comenzile vor fi adresate numai la subscrisul.

Ioan G. Bozdocu,
Veștem,

16 1—2

p. u. Veszteny, lângă Sibiu.

Anunt.

Subsemnatul am onoare a face cunoscut d-lor preoți și curatori bisericești și comercianți, că am deschis o fabrică de lumini de ceară albă și galbina pentru bisericii, precum flăcâi cu flori, roate, coardă și de tot felul, pe cari le pot vinde cu prețurile cele mai moderate.

Trimit în ori-ce parte a țării pachete postale, și cantități mai mari în lăzi pe calea ferată. Prețcurenturi și probe se trimit la cerere. 13 3—3

Cu toată stima

Nicolae I. Moga,
comuna Poiana Szebenmegye.

Cancelist notarial

se caută în cancelaria subscrisului. Se cere cunoașterea limbei maghiare și române. Remunerațiune 20 cor. lunar, cuartir, vîpt, spălat și din esecuti după conduită. Adresa George Buda, not. cerc., p. u. Koneza, Alsófehérmegye. 15 2—3

Boltă de vânzare.

Se află o boltă de vânzare, situată în mijlocul unei comune cu o populațiune de 2600 suflete tot Români. Boltă este bineșor aranjată cu toate mărfurile ce se cer în această comună. Se vinde și mobilierul din odaia de locuit. 17 1—3

Doritorii de a cumpăra această boltă să se adreseze la administrația acestei foi, de unde vor primi informațiuni detaliate.

Franzbranntwein-ul

lui

BRÁZAY,

cel mai răspândit

și mai neescepționabil mijloc de cură în casă.

Se espedează dela fabrica lui

Coloman Brázay,

Budapesta, IV., Muzeum-körut nr. 23.

Masagi. Cel mai potrivit spirt pentru masagi e Franzbranntwein-ul lui Brázay, cu care frecăm corpul, îndeplinind astfel masagiul. Aplicarea se face punând 1—2 linguri de spirt într-o farfurie sau într-o cîșcă și frecând ușor cu mîna curată sau cu un flanel partea corpului, până-cînd spirtul s'a supt sub piele. Procedura aceasta o urmăim de 3 ori pe zi, și anume dimineața înainte de sculare, la amiază și seara la culcare. O astfel de frecare se ține 15 minute. Franzbranntwein-ul înviorază corpul. 10 28—52

— Feriți-vă de imitațiuni. —

Fiți cu atențiune la marca de apărare.

Se capătă în ori-ce apotecă și în celelalte prăvălii.

Gustav Dürr,

mechanic.

Magaz n de mașini de cusut și de velocipede,
Sibiu. Piața-mare nr. 19.

Recomandă depositul seu mare și bine asortat cu toate felurile de mașini de cusut mai renumite din fabrici străine și indigene pe lângă un preț foarte moderat.

Ca specialități se recomandă mașinile de cusut:

— Seidel & Naumann, G. M. Pfaff. —

Toate acareturile mașinilor de cusut de ori-ce fel precum ace, curele, oleiuri fine și altele se află întotdeauna în depositul meu. Reparaturile la mașinile de cusut de ori-ce fel sînt esecutate prompt, ieftin și conștițios cu garanție. Pentru fiecare mașină nouă de cusut cumpărată dela mine dau 5 ani garanție. [3] 4—

Liste de prețuri se trimit la oerere gratis și franco.

Fabrică de casse.

Subscrisul îmi iau voie a face atent p. t. publicul meu la

cassele sigure de foc și spargere,

cari se fac în fabrica mea. La mine se fac casse numai din material bun și tare. De aceea rog cu deosebire on. public, care caută casse, să binevoască a fi cu atențiune în lista prețurilor la greutatea și măsura indicată pentru-ca privindu-le numai pe din afară se nu cufunde ca alte casse ce obvin în comerț, făcute din material slab și ușor.

În fabrica mea se pregătesc (la comandă, după măsură, cu prețuri ieftine) casse și tresort — e panterate din oțel absolut imposibile de a le găuri.

Pentru biserici și comune casse după înțelegere cu plătire în rate.

Lista prețurilor gratis și franco

— Instalare de lumină Atycelen. —

Gustav Moess,
fabrică de casse în Sibiu,
strada Poplăcl-mare Nr. 8. [9] 2—

